

FÖRDRAG om upprättande av en transportgemenskap

Parterna,

EUROPEISKA UNIONEN (nedan kallad *unionen* eller *EU*),

och

DE SYDÖSTEUROPEISKA PARTERNA, Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Kosovo * (nedan kallat *Kosovo*), Montenegro och Republiken Serbien,

samtliga nedan tillsammans kallade de *fördragsslutande parterna*,

SOM BYGGER VIDARE på det arbete som gjorts inom ramen för samförståndsavtalet om utveckling av det regionala huvudtransportnätet i sydöstra Europa som undertecknades i Luxemburg den 11 juni 2004 och SOM KONSTATERAR att detta samförståndsavtal inte kommer att fortsätta att vara relevant,

SOM ERKÄNNER att transporter är integrerade till sin karaktär och SOM ÖNSKAR skapa en internationell transportgemenskap mellan Europeiska unionen och de sydösteuropeiska parterna baserat på en gradvis integrering av de fördragsslutande parternas transportmarknader på grundval av relevanta delar av unionens regelverk,

SOM FINNER att reglerna för transportgemenskapen bör tillämpas multilateralt inom transportgemenskapen och att särskilda regler därför behöver fastställas,

SOM NOTERAR det interimsavtal och det relevanta memorandum om praktiska åtgärder som Republiken Grekland och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien undertecknade 1995,

SOM ÄR ENIGA om att det är lämpligt att basera transportgemenskapens bestämmelser på den relevanta gällande lagstiftningen i Europeiska unionen, enligt bilaga I till detta fördrag, i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och MED BEAKTANDE AV de ändringar som dessa omfattar, inklusive ersättandet av "Europeiska gemenskapen" med "Europeiska unionen",

SOM ÄR MEDVETNA om att en integrering av transportmarknaderna inte kan ske i ett steg, utan snarare genom en övergång som ska underlättas genom specifika arrangemang med begränsad varaktighet,

SOM BETONAR att transportföretag bör behandlas på ett icke-diskriminerande sätt när det gäller deras tillgång till transportinfrastrukturer,

SOM ÄR MEDVETNA om att samtliga sydösteuropeiska parter strävar efter att få sin lagstiftning om transporter och näraliggande frågor att överensstämma med Europeiska unionens lagstiftning, även med tanke på den framtida utvecklingen av unionens regelverk,

SOM ERKÄNNER vikten av tekniskt bistånd i detta hänseende,

SOM ÄR MEDVETNA om att det är nödvändigt att skydda miljön och bekämpa klimatförändringar, och om att transportsektorns utveckling måste vara hållbar,

SOM ÄR MEDVETNA om att transportgemenskapens sociala dimension måste beaktas och om att strukturer för dialog mellan arbetsmarknadens parter måste upprättas hos de sydösteuropeiska parterna,

SOM ÄR MEDVETNA om de sydösteuropeiska parternas europeiska perspektiv, såsom bekräftats av flera toppmöten i Europeiska rådet på senare tid,

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

SOM KONSTATERAR att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Republiken Serbien och Republiken Albanien är kandidatländer för medlemskap i Europeiska unionen och att även Bosnien och Hercegovina har ansökt om medlemskap,

SOM KONSTATERAR att Europeiska unionens medlemsstaters interna förfaranden kan gälla vid mottagandet av handlingar som utfärdats av Kosovos myndigheter i enlighet med detta fördrag,

SOM NOTERAR kandidatländernas och de potentiella kandidaternas fasta vilja att närma sig Europeiska unionen och genomföra unionens regelverk, i synnerhet på transportområdet,

HAR BESLUTAT ATT INRÄTTA EN TRANSPORTGEMENSKAP.

Artikel 1

Mål och principer

1. Syftet med detta fördrag är att skapa en transportgemenskap som omfattar vägtransporter, järnväg, inre vattenvägar och sjöfart, liksom att utveckla transportnätet mellan Europeiska unionen och de sydösteuropeiska parterna, nedan kallad *transportgemenskapen*. Transportgemenskapen ska baseras på att transportmarknaderna i de sydösteuropeiska parterna integreras med Europeiska unionens transportmarknad på grundval av berörda bestämmelser i unionens regelverk, även när det gäller tekniska standarder, driftskompatibilitet, säkerhet, transportskydd, trafikledning, socialpolitik, offentlig upphandling och miljö, för alla transportsätt utom lufttransporter. I detta fördrag fastställs därför de regler som ska tillämpas mellan de fördragsslutande parterna i enlighet med de villkor som anges nedan. Dessa regler omfattar de bestämmelser som fastställs i den lagstiftning som anges i bilaga I.

2. Bestämmelserna i detta avtal ska tillämpas i den mån som de avser vägar, järnvägar, inre vattenvägar, sjöfart och transportnät, inklusive flygplatsinfrastruktur, eller en närliggande fråga som avses i bilaga I.

3. Fördraget består av artiklar där transportgemenskapens allmänna funktion fastställs, nedan kallat *huvudfördraget*, bilagor, där bilaga I innehåller den EU-lagstiftning som inom ramen för huvudfördraget gäller mellan de fördragsslutande parterna, samt protokoll, varav åtminstone ett för varje sydösteuropeisk part fastställer de övergångsarrangemang som gäller för parten.

Artikel 2

1. I detta fördrag gäller följande definitioner:

- a) *fördrag*: huvudfördraget, dess protokoll och bilagor samt de rättsakter som det hänvisas till i bilaga I.
- b) *südösteuropeiska parter*: Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Kosovo, Montenegro och Republiken Serbien.
- c) Inga av de termer, formuleringar eller definitioner som används i detta fördrag, inbegripet bilagorna och protokollen till detta, utgör ett erkännande av Kosovo som självständig stat från Europeiska unionens sida och utgör inte heller ett erkännande av Kosovo i denna egenskap från enskilda medlemsstaters sida, om de inte tidigare har vidtagit en sådan åtgärd.
- d) *konvention*: andra internationella konventioner eller avtal om internationella transporter än detta fördrag, vilka öppnats för undertecknande.
- e) *EU-medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.
- f) *unionens regelverk*: den lagstiftning som Europeiska unionen antagit för att uppnå sina mål.

2. Användningen av begreppen *land*, *nationell*, *medborgare*, *territorium* eller *flagga* ska inte påverka de fördragsslutande parternas status enligt internationell rätt.

Artikel 3

1. Tillämpliga bestämmelser i rättsakter till vilka det hänvisas eller som ingår antingen i bilaga I, anpassade enligt bilaga II, eller i den regionala styrkommitténs beslut ska vara bindande för de fördragsslutande parterna.
2. Sådana rättsakter ska vara del av, eller upptas i, de sydösteuropeiska parternas nationella lagstiftning enligt följande:
 - a) En rättsakt som motsvarar en EU-förordning ska upptas i den nationella lagstiftningen för respektive sydösteuropeisk part inom en tidsfrist som fastställs för de sydösteuropeiska parterna av den regionala styrkommittén.
 - b) För en rättsakt som motsvarar ett EU-direktiv får de behöriga myndigheterna hos respektive sydösteuropeisk part välja form och metod för genomförandet.
 - c) En rättsakt som motsvarar ett EU-beslut ska upptas i den nationella lagstiftningen för respektive sydösteuropeisk part inom en tidsfrist och på ett sätt som fastställs för de sydösteuropeiska parterna av den regionala styrkommittén.
3. När tillämpliga bestämmelser i rättsakter enligt punkt 1 ger upphov till skyldigheter för EU-medlemsstater, ska dessa skyldigheter tillämpas på EU-medlemsstaterna, efter ett beslut som antas i enlighet med de regler som gäller inom Europeiska unionen och på grundval av Europeiska kommissionens bedömning med avseende på ett fullständigt genomförande av de EU-rättsakter som avses i bilaga I hos de sydösteuropeiska parterna.

Artikel 4

De fördragsslutande parterna ska vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter som följer av detta fördrag fullgörs, och de ska avstå från varje åtgärd som kan äventyra att fördragets mål uppnås.

Artikel 5

Sociala frågor

De sydösteuropeiska parterna ska genomföra de bestämmelser i unionens sociala regelverk som har betydelse för transporter i enlighet med bilaga I. Transportgemenskapen ska stärka och främja en dialog mellan arbetsmarknadens parter och den sociala dimensionen genom hänvisning till unionens regelverk i sociala frågor, arbetstagarnas grundläggande rättigheter och Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs och arbetsmarknadens parter deltagande på nationell och europeisk nivå i åtgärder inom transportsektorn, på lämplig nivå.

Artikel 6

Miljö

De sydösteuropeiska parterna ska genomföra de bestämmelser i unionens miljöregelverk som har betydelse för transporter, i synnerhet strategiska miljöbedömningar, miljökonsekvensbedömningar samt naturrelaterade, vattenrelaterade och luftkvalitetsrelaterade direktiv i enlighet med bilaga I.6.

Artikel 7

Offentlig upphandling

De sydösteuropeiska parterna ska genomföra de bestämmelser i unionens regelverk som har betydelse för offentlig upphandling med avseende på transporter i enlighet med bilaga I.7.

Artikel 8

Infrastruktur

1. Kartorna över den vägledande TEN-T-utvidgningen av det övergripande transeuropeiska transportnätet och det transeuropeiska stomnätet till länderna i västra Balkan bifogas detta fördrag som bilaga I.1. Den regionala styrkommittén ska varje år lämna en rapport till ministerrådet om genomförandet av TEN-T som beskrivs i detta fördrag. Tekniska kommittéer ska bistå den regionala styrkommittén i arbetet med att utarbeta rapporten.

2. Transportgemenskapen ska stödja utvecklingen av den vägledande TEN-T-utvidgningen av det övergripande nätet och stomnätet till västra Balkan i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/758 ⁽¹⁾ i enlighet med bilaga I.1. Den ska ta hänsyn till relaterade bilaterala och multilaterala avtal som ingås av de fördragsslutande parterna, inklusive utvecklingen av viktiga förbindelselänkar som behövs för att undanröja flaskhalsar och bidra till att de nationella näten kopplas ihop med EU:s TEN-T-nät.

Artikel 9

1. Transportgemenskapen ska vartannat år utarbeta en löpande femårig arbetsplan för utvecklingen av den vägledande TEN-T-utvidgningen av det övergripande nätet och stomnätet till västra Balkan och kartläggningen av prioriterade projekt av regionalt intresse i linje med unionens bästa praxis, som ska bidra till en balanserad hållbar utveckling i fråga om ekonomi, fysisk integrering, miljökonsekvenser, sociala konsekvenser och social sammanhållning.

2. Den löpande femåriga arbetsplanen ska bl.a. göra följande:

- a) Uppfylla kraven i tillämplig EU-lagstiftning enligt bilaga I, i synnerhet när EU-finansiering planeras.
 - b) Ge mest valuta för pengarna och allmänna socioekonomiska effekter, i enlighet med givarnas finansieringsbestämmelser och de bästa internationella standarderna och metoderna.
 - c) Särskilt beakta globala klimatförändringar och miljömässig hållbarhet när projekten definieras och analyseras.
 - d) Inkludera möjligheter till finansiering från givare och internationella finansinstitut, i synnerhet genom investeringsramen för västra Balkan.
3. Transportgemenskapen ska främja de studier och analyser som är nödvändiga, i synnerhet när det gäller ekonomisk bärkraft, tekniska specifikationer, miljökonsekvenser, sociala konsekvenser och finansieringsmekanismer.
4. Det permanenta sekretariatet ska inrätta ett informationssystem som beslutsfattare ska använda för övervakning och översyn av villkoren och prestandan för den vägledande TEN-T-utvidgningen av det övergripande nätet och stomnätet till västra Balkan.

Artikel 10

De sydösteuropeiska parterna ska utveckla effektiva trafikledningssystem, inklusive intermodala system och intelligenta transportsystem.

Artikel 11

Järnvägstransport

1. Inom detta fördrags tillämpningsområde och villkor, och inom det tillämpningsområde och de villkor som fastställs i de relevanta rättsakter som anges i bilaga I, ska järnvägsföretag med tillstånd i en EU-medlemsstat eller en sydösteuropeisk part ha tillträdesrätt till infrastruktur i alla EU-medlemsstater och sydösteuropeiska parter för bedrivande av internationell persontrafik eller godstrafik på järnväg.
2. Inom detta fördrags tillämpningsområde och villkor, och inom det tillämpningsområde och de villkor som fastställs i de relevanta rättsakter som anges i bilaga I, ska det inte förekomma några begränsningar av giltigheten för järnvägsföretagens tillstånd eller säkerhetsintyg, eller för intyg som innehas av lokförare eller godkännanden av järnvägsfordon som beviljats av EU eller en medlemsstats behöriga myndighet eller en sydösteuropeisk part.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/758 av den 4 februari 2016 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 i syfte att anpassa dess bilaga III (EUT L 126, 14.5.2016, s. 3).

*Artikel 12***Vägtransport**

De sydösteuropeiska parterna ska främja effektiva, säkra och trygga vägtransporter. Samarbetet mellan de fördragsslutande parterna ska syfta till att uppnå konvergens i fråga om driftsstandarder och strategier för vägtransporter i Europeiska unionen, i synnerhet genom genomförande av unionens regelverk för vägtransporter i enlighet med bilaga I.

*Artikel 13***Transport på inre vattenvägar**

De fördragsslutande parterna ska främja effektiva, säkra och trygga transporter på inre vattenvägar. Samarbetet mellan de fördragsslutande parterna ska syfta till att uppnå konvergens i fråga om driftsstandarder och strategier för transporter på inre vattenvägar i Europeiska unionen, i synnerhet genom att de sydösteuropeiska parterna genomför de rättsakter som anges i bilaga I.

*Artikel 14***SJÖTRANSPORTER**

De fördragsslutande parterna ska främja effektiva, säkra och trygga sjötransporter. Samarbetet mellan de fördragsslutande parterna ska syfta till att uppnå konvergens i fråga om driftsstandarder och strategier för sjötransporter i Europeiska unionen, i synnerhet genom att de sydösteuropeiska parterna genomför de rättsakter som anges i bilaga I.

*Artikel 15***Underlättande av administrativa formaliteter**

1. De fördragsslutande parterna ska underlätta de administrativa förfarandena (formaliteter) för övergångar från ett tullområde till ett annat i enlighet med bestämmelserna om tullsamarbete i de avtal som är tillämpliga mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och var och en av de sydösteuropeiska parterna, å andra sidan.
2. I samma syfte ska de sydösteuropeiska parterna underlätta de administrativa förfarandena (formaliteter) för övergångar från ett tullområde till ett annat i enlighet med bestämmelserna om tullsamarbete i de avtal som är tillämpliga mellan dem.

*Artikel 16***Icke-diskriminering**

Inom fördragets tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördraget, ska all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.

*Artikel 17***Konkurrens**

1. Bestämmelserna i bilaga III ska tillämpas inom ramen för detta fördrag. I de fall då regler om konkurrens och statligt stöd ingår i andra avtal mellan två eller fler fördragsslutande parter, exempelvis associeringsavtal, ska de reglerna gälla för de parterna.
2. Artiklarna 18, 19 och 20 ska inte tillämpas i fråga om de bestämmelser i bilaga III som avser konkurrens. De ska tillämpas på statligt stöd.

*Artikel 18***Verkställighet**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska de fördragsslutande parterna säkerställa att de rättigheter som följer av detta fördrag, och i synnerhet av de rättsakter som anges i bilaga I, kan åberopas vid de nationella domstolarna.
2. I alla frågor som rör giltigheten för lagstiftning som antas av Europeiska unionen enligt bilaga I ska Europeiska unionens domstol, nedan kallad *domstolen*, ha exklusiv behörighet.

Artikel 19

Tolkning

1. I den mån som bestämmelserna i detta fördrag och bestämmelserna i de rättsakter som anges i bilaga I i allt väsentligt är identiska med motsvarande regler i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och med rättsakter som antagits i enlighet med dessa fördrag, ska dessa bestämmelser vid genomförandet och tillämpningen tolkas i enlighet med domstolens relevanta domar och beslut och Europeiska kommissionens beslut som meddelas före dagen för undertecknandet av detta fördrag. De andra fördragsslutande parterna ska underrättas om domar och beslut som meddelas efter dagen för undertecknandet av detta fördrag. På begäran av en part ska konsekvenserna av sådana senare meddelade domar och beslut fastställas av den regionala styrkommittén med bistånd av de tekniska kommittéerna, i syfte att säkerställa att detta avtal fungerar som avsett. Befintliga tolkningar ska meddelas de sydösteuropeiska parterna före dagen för undertecknandet av detta fördrag. De beslut som fattas av den regionala styrkommittén enligt detta förfarande ska överensstämma med domstolens rättspraxis.

2. Om frågor avseende tolkningen av detta fördrag, bestämmelserna i de rättsakter som anges i bilaga I eller bestämmelserna i rättsakter som antagits i enlighet med dessa, och som i allt väsentligt är identiska med motsvarande regler i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller med rättsakter som antagits i enlighet med dessa fördrag, uppkommer i ett mål vid någon sydösteuropeisk parts domstol ska denna, om den anser det vara nödvändigt för avkunnandet av en dom och förenligt med bilaga IV, begära att domstolen ska avgöra frågan. En sydösteuropeisk part får, genom beslut och i enlighet med bilaga IV, stipulera i vilken omfattning och under vilka förutsättningar dess domstolar ska tillämpa denna bestämmelse. Ett sådant beslut ska anmälas till depositarien och domstolen. Depositarien ska informera de övriga fördragsslutande parterna. Domstolens preliminära domslut ska vara bindande för de domstolar hos sydösteuropeiska parter som hanterar de ärenden som ger upphov till frågor.

Artikel 20

Ny lagstiftning

1. Detta fördrag ska inte, under förutsättning att det följer principerna om icke-diskriminering samt bestämmelserna i denna artikel, påverka rätten för de sydösteuropeiska parterna att ensidigt anta ny lagstiftning eller ändra sin lagstiftning i fråga om transporter eller ett sådant närliggande område som anges i bilaga I. De sydösteuropeiska parterna ska anta sådan lagstiftning endast om den överensstämmer med det här fördraget.

2. Så snart en sydösteuropeisk part har antagit ny lagstiftning eller en ändring av sin nationella lagstiftning ska den genom den regionala styrkommittén underrätta de övriga fördragsslutande parterna senast en månad efter antagandet. På begäran av en fördragsslutande part ska den berörda tekniska kommittén senast två månader efter det att den underrättats organisera en diskussion om vilka följder den nya lagstiftningen eller ändringen har för detta fördrags avsedda funktion.

3. När det gäller nya rättsligt bindande EU-rättsakter ska den regionala styrkommittén

a) antingen fatta beslut om att ändra bilaga I så att den nya rättsakten eller ändringen i fråga införlivas med detta fördrag, vid behov på grundval av ömsesidighet, eller

b) fatta ett beslut med innebörden att den nya rättsakten i fråga ska anses överensstämma med detta fördrag, eller

c) besluta om eventuella andra åtgärder för att säkerställa att detta fördrag fungerar som avsett.

4. När det gäller nya rättsligt bindande EU-rättsakter som har antagits mellan tidpunkten för undertecknandet av detta fördrag och tidpunkten för dess ikraftträdande, och om vilka de övriga fördragsslutande parterna har informerats, ska dagen för hänskjutandet räknas som den dag då informationen mottogs. Den regionala styrkommittén får inte fatta sitt beslut tidigare än sextio dagar efter dagen för detta fördrags ikraftträdande.

Artikel 21

Ministerrådet

Härmed inrättas ett ministerråd. Det ska säkerställa att de mål som anges i fördraget uppnås, och det ska

a) tillhandahålla allmänna riktlinjer,

- b) se över framstegen med genomförandet av detta fördrag, inklusive uppföljning av de förslag som läggs fram av det sociala forumet,
- c) avge yttranden i samband med utnämningen av det ständiga sekretariatets direktör, och
- d) genom konsensus besluta om det ständiga sekretariatets säte.

Artikel 22

Ministerrådet ska bestå av en företrädare för varje fördragsslutande part. Alla EU-medlemsstater ska kunna delta som observatörer.

Artikel 23

Ministerrådet ska sammanträda årligen.

Artikel 24

Den regionala styrkommittén

1. Härmed inrättas en regional styrkommitté. Den ska ansvara för förvaltningen av detta fördrag och som, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19, ska sörja för att det genomförs på korrekt sätt. För detta ändamål ska den gemensamma kommittén utfärda rekommendationer och fatta beslut i de ärenden som anges i detta fördrag. Den regionala styrkommitténs beslut ska genomföras av de fördragsslutande parterna i enlighet med deras egna regler.
2. Den regionala styrkommittén ska bestå av en företrädare och en suppleant från respektive fördragsslutande part. Alla EU-medlemsstater ska kunna delta som observatörer.
3. Den regionala styrkommittén ska fatta beslut enhälligt.
4. För att detta fördrag ska kunna genomföras korrekt ska de fördragsslutande parterna utbyta information med varandra om till exempel ny lagstiftning och beslut som har betydelse för detta fördrag och, när någon fördragsslutande part så begär, hålla samråd inom den regionala styrkommittén, inklusive om sociala frågor.
5. Den regionala styrkommittén ska själv anta sin arbetsordning.
6. En sydösteuropeisk part ska inneha ordförandeskapet i den regionala styrkommittén i enlighet med arrangemang som fastställs i kommitténs arbetsordning.
7. Den regionala styrkommitténs ordförande ska, i syfte att övervaka detta avtals allmänna funktion, kalla till möte i den gemensamma kommittén minst två gånger om året samt, på begäran av en fördragsslutande part, då så erfordras på grund av särskilda omständigheter. Den regionala styrkommittén ska kontinuerligt övervaka hur domstolens rättspraxis utvecklas. I detta syfte ska Europeiska unionen sända alla domar från domstolen som är av betydelse för fördragets funktionssätt till samtliga sydösteuropeiska parter. Den regionala styrkommittén ska agera inom tre månader så att en enhetlig tolkning av detta fördrag säkerställs.
8. Den regionala styrkommittén ska förbereda ministerrådets arbete.

Artikel 25

1. Ett beslut i den regionala styrkommittén ska vara bindande för de fördragsslutande parterna. Om ett beslut i den regionala styrkommittén omfattar krav på att en fördragsslutande part ska vidta åtgärder, ska parten vidta de åtgärder som är nödvändiga och underrätta den regionala styrkommittén om detta.
2. Den regionala styrkommitténs beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och de sydösteuropeiska parternas officiella tidningar. I varje beslut ska anges vid vilket datum det genomförs av de fördragsslutande parterna och alla andra uppgifter som kan vara av betydelse för de ekonomiska aktörerna.

*Artikel 26***Tekniska kommittéer**

1. Den regionala styrkommittén ska besluta om att inrätta tekniska kommittéer i form av tillfälliga arbetsgrupper. Varje teknisk kommitté får inom sitt ansvarsområde lämna förslag till den regionala styrkommittén för beslut. De tekniska kommittéerna ska bestå av företrädare för de fördragsslutande parterna. Alla EU-medlemstatänder ska kunna delta som observatörer.

Vid behov ska relevanta civilsamhällesorganisationer, i synnerhet miljöorganisationer, inbjudas som observatörer.

2. De tekniska kommittéerna ska själva anta sina arbetsordningar.

3. De sydösteuropeiska parterna ska turas om att leda de tekniska kommittéerna i enlighet med arrangemang som fastställs i varje kommittés arbetsordning.

*Artikel 27***Socialt forum**

1. De fördragsslutande parterna ska ta vederbörlig hänsyn till den sociala dimensionen och ska erkänna behovet av att involvera arbetsmarknadens parter på alla nivåer där det är lämpligt, genom att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter i samband med övervakningen av genomförandet av detta fördrag och dess verkan.

2. De ska beakta att det är viktigt att fokusera sin uppmärksamhet på följande nyckelområden:

a) Arbetstagarnas grundläggande rättigheter enligt den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den europeiska sociala stadgan, gemenskapsstadgan om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

b) Arbetsrätten – när det gäller att främja förbättrade arbetsvillkor och högre levnadsstandard.

c) Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen – när det gäller arbetsmiljöförbättringar avseende hälsa och säkerhet för arbetstagare inom transportsektorn.

d) Jämställdhet – med tonvikt, vid behov, på principen att män och kvinnor bör ha lika lön för lika arbete.

3. De fördragsslutande parterna ska enas om att inrätta ett socialt forum för dessa sociala frågor. Varje fördragsslutande part ska, i enlighet med sina interna förfaranden, utse sina företrädare, som får delta i relevanta möten i det sociala forumet. Företrädarna ska representera regeringen, arbetstagarorganisationer, arbetsgivarorganisationer och varje annat organ som anses relevant utifrån de ämnen som ska diskuteras. De europeiska kommittéerna för dialogen mellan arbetsmarknadens parter för transportsektorn ska närvara och delta i mötena, liksom företrädare för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Det sociala forumet ska anta sin egen arbetsordning.

*Artikel 28***Ständiga sekretariatet**

Härmed inrättas det ständiga sekretariatet. Det ska

a) tillhandahålla administrativt stöd åt ministerrådet, den regionala styrkommittén, de tekniska kommittéerna och det sociala forumet,

b) fungera som transportobservatorium för att övervaka den vägledande TEN-T-utvidgningen av det övergripande nätet och stomnätet till västra Balkan, och

- c) stödja genomförandet av konnektivetsagendan inom sexpartsinitiativet för västra Balkan (WB6), som syftar till att förbättra förbindelserna på västra Balkan och mellan regionen och Europeiska unionen.

Artikel 29

Det ständiga sekretariatet ska ha en direktör och den personal som transportgemenskapen kan behöva. Det ständiga sekretariatet får också ha en eller flera biträdande direktörer. Arbetsspråket ska vara engelska.

Artikel 30

Det ständiga sekretariatets direktör ska utses av den regionala styrkommittén efter samråd med ministerrådet. Direktörens mandatperiod får inte överskrida tre år. Mandatet får förlängas. Den regionala styrkommittén ska fastställa bestämmelserna för det ständiga sekretariatet, i synnerhet vad gäller rekrytering, arbetsvillkor och personalens geografiska spridning. Den regionala styrkommittén får också utse en eller flera biträdande direktörer. Direktören ska välja ut och utse personalen efter samråd med den regionala styrkommittén.

Artikel 31

När direktören och personalen på det ständiga sekretariatet utför sina arbetsuppgifter ska de agera opartiskt och de får inte begära eller ta emot instruktioner från någon fördragsslutande part. De ska främja transportgemenskapens intressen.

Artikel 32

Det ständiga sekretariatets direktör eller en utsedd ställföreträdare ska medverka vid sammanträden i ministerrådet, den regionala styrkommittén, de tekniska kommittéerna och det sociala forumet.

Artikel 33

Det ständiga sekretariatets säte ska fastställas i enlighet med artikel 21 d.

Artikel 34

Budget

Varje fördragsslutande part ska bidra till transportgemenskapens budget i enlighet med bilaga V. Bidragsnivåerna får, på begäran av en fördragsslutande part, ses över vart tredje år, genom ett beslut i den regionala styrkommittén.

Artikel 35

Den regionala styrkommittén ska anta transportgemenskapens budget varje år. Budgeten ska täcka transportgemenskapens operativa kostnader för dess organs funktioner. Varje organs utgifter ska anges i en egen del av budgeten. Den regionala styrkommittén ska anta ett beslut med närmare föreskrifter när det gäller förfarandet för genomförande av budgeten, för redovisning och revision och för tillsyn.

Artikel 36

Det ständiga sekretariatets direktör ska genomföra budgeten och årligen lämna en rapport till den regionala styrkommittén om genomförandet av budgeten. Den regionala styrkommittén får, i lämpliga fall, anförtro oberoende revisorer uppgiften att kontrollera att budgeten genomförs korrekt.

Artikel 37

Twistlösning

1. En fördragsslutande part får lägga fram twistefrågor som rör tillämpningen eller tolkningen av detta fördrag inför den regionala styrkommittén, med undantag för de fall då särskilda förfaranden föreskrivs i detta fördrag.

2. När en tvistefråga har lagts fram inför den regionala styrkommittén i enlighet med punkt 1, ska samråd hållas utan dröjsmål mellan parterna i tvisten. I de fall då Europeiska unionen inte är en part i tvisten får en företrädare för Europeiska unionen inbjudas till samrådet av endera parten. Parterna i tvisten får utarbeta ett förslag till lösning av tvisten, vilket utan dröjsmål ska lämnas in till den regionala styrkommittén. Ett beslut som fattas av den regionala styrkommittén i enlighet med detta förfarande ska följa domstolens rättspraxis.

3. Om den regionala styrkommittén inom fyra månader räknat från den dag den förelades ärendet inte har fattat något beslut som löser tvisten, får parterna i tvisten hänskjuta den till domstolen, vars beslut ska vara slutgiltigt och bindande. Villkoren för hur ett sådant hänskjutande till domstolen ska gå till fastställs i bilaga IV.

Artikel 38

Utlämnande av information

1. Alla organ som inrättats genom eller i enlighet med detta fördrag ska säkerställa största möjliga öppenhet och insyn i sitt arbete. Därför ska varje medborgare från de fördragsslutande parterna och varje fysisk eller juridisk person med hemvist eller säte i en fördragsslutande part, ha rätt att få tillgång till handlingar hos organ som inrättats genom, eller i enlighet med, detta fördrag, enligt de principer och villkor som fastställs i enlighet med punkt 2.

2. Allmänna principer och begränsningar för denna rätt att få tillgång till handlingar, som grundas på hänsyn till allmänna eller enskilda intressen, ska fastställas av den regionala styrkommittén genom bestämmelser baserade på Europeiska unionens bestämmelser om tillgång till handlingar, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾. De bestämmelser som antas av den regionala styrkommittén ska omfatta ett administrativt förfarande där vägrad tillgång till en handling kan omprövas eller granskas.

3. I den mån som handlingar hos organ som inrättats genom, eller i enlighet med, detta fördrag innehåller miljöinformation enligt definitionen i artikel 2.3 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, ska tillgång till denna information säkerställas i enlighet med artikel 4 i den konventionen.

Den regionala styrkommittén ska anta de bestämmelser som krävs för att säkra genomförandet av denna punkt. Dessa genomförandebestämmelser ska omfatta ett administrativt förfarande där nekad tillgång till miljöinformation kan omprövas eller granskas.

4. De fördragsslutande parternas företrädare, delegater, experter, tjänstemän och andra anställda ska åläggas att, även efter det att deras tjänsteåligganden har upphört, inte lämna ut uppgifter som de har fått kännedom om i samband med detta fördrag och som omfattas av sekretesskydd, i synnerhet uppgifter om företag och deras affärskontakter och kostnadsförhållanden.

Artikel 39

Tredjeländer och internationella organisationer

1. De fördragsslutande parterna ska på begäran av en part samråda med varandra inom ramen för den regionala styrkommittén

a) i transportärenden som behandlas i internationella organisationer och regionala initiativ, och

b) om de olika aspekterna av frågan om hur parternas förbindelser med tredjeländer kan utvecklas inom transportområdet, samt om verkan av de väsentliga delarna av bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts inom det aktuella området.

2. Det samråd som föreskrivs i punkt 1 ska i brådskande fall genomföras så snart som möjligt och i varje fall inom tre månader från det att samrådet begärdes.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

*Artikel 40***Övergångsarrangemang**

1. I protokollen I–VI fastställs övergångsarrangemang och dessas tillämpningsperioder för Europeiska unionen, å ena sidan, och berörd sydösteuropeisk part, å andra sidan.
2. De sydösteuropeiska parternas gradvisa övergång till full tillämpning av transportgemenskapen ska vara föremål för bedömningar. Dessa ska göras av Europeiska kommissionen i samarbete med den berörda sydösteuropeiska parten. Europeiska kommissionen får inleda en bedömning på eget initiativ eller på den berörda sydösteuropeiska partens initiativ.
3. Om Europeiska unionen fastställer att villkoren uppfyllts ska den underrätta den regionala styrkommittén och sedan besluta att den berörda sydösteuropeiska parten är kvalificerad att övergå till nästa stadium av transportgemenskapen.
4. Om Europeiska unionen anser att villkoren inte uppfyllts ska Europeiska kommissionen rapportera detta till den regionala styrkommittén. Europeiska unionen ska ge den sydösteuropeiska parten rekommendationer om specifika förbättringar.

IKRAFTTRÄDANDE, ÖVERSYN, UPPSÄGNING OCH ÖVRIGA BESTÄMMELSER

*Artikel 41***Ikraftträdande**

1. Detta fördrag ska ratificeras eller godkännas av de parter som har undertecknat det i enlighet med deras egna förfaranden. Ratificerings- eller godkännandeinstrument ska deponeras hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd, som ska underrätta alla övriga undertecknare och utföra alla depositariefunktioner.
2. Detta fördrag träder i kraft den första dagen i den andra månaden som följer på dagen för deponeringen av ratificerings- eller godkännandeinstrumenten av Europeiska unionen och minst fyra sydösteuropeiska parter. För varje undertecknare som ratificerar eller godkänner fördraget efter denna dag ska det träda i kraft den första dagen i den andra månaden som följer på dagen för denna undertecknares deponering av sitt ratificerings- eller godkännandeinstrument.
3. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 1 och 2 får Europeiska unionen och minst tre sydösteuropeiska parter besluta sig för att sinsemellan tillämpa fördraget provisoriskt från och med dagen för undertecknandet, i enlighet med tillämpningen av den nationella lagstiftningen, genom att meddela depositarien som i sin tur ska meddela övriga fördragsslutande parter.

*Artikel 42***Översyn**

Detta fördrag ska ses över när en fördragsslutande part så begär och i varje fall fem år efter att det trätt i kraft.

*Artikel 43***Uppsägning**

1. Varje fördragsslutande part får säga upp detta fördrag genom att underrätta depositarien, som ska anmäla denna uppsägning av fördraget till de övriga fördragsslutande parterna. Om fördraget sägs upp av Europeiska unionen ska det upphöra att gälla ett år efter dagen för en sådan anmälan. Om fördraget sägs upp av en sydösteuropeisk part ska det endast för denna parts del upphöra att gälla ett år efter dagen för en sådan anmälan.
2. När en sydösteuropeisk part ansluter sig till Europeiska unionen ska den automatiskt upphöra att vara en sydösteuropeisk part enligt detta fördrag och ska i stället bli en EU-medlemsstat.

*Artikel 44***Språk**

Detta fördrag har upprättats i ett enda original på de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner och i de sydösteuropeiska parterna, vilka alla texter är lika giltiga.

Съставено в Брюксел на девети октомври през две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Bruselas, el nueve de octubre de dos mil diecisiete.

V Bruselu dne devátého října dva tisíce sedmnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den niende oktober to tusind og sytten.

Geschehen zu Brüssel am neunten Oktober zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta oktoobrikuu üheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Brussels on the ninth day of October in the year two thousand and seventeen.

Fait à Bruxelles, le neuf octobre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Bruxellesu devetog listopada godine dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì nove ottobre duemiladiciassette.

Briselē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada devītajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktų metų spalio devintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenhatedik év október havának kilencedik napján.

Magħmul fi Brussell, fid-disa' jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Brussel, negen oktober tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego października roku dwa tysiące siedemnastego.

Feito em Bruxelas, em nove de outubro de dois mil e dezassete.

Întocmit la Bruxelles la nouă octombrie două mii şaptesprezece.

V Bruseli deviateho októbra dvetisícisedemnásť.

V Bruslju, dne devetega oktobra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemäntoista.

Som skedde i Bryssel den nionde oktober år tjugohundrasjutton.

Sačinjeno u Briselu devetog dana oktobra u godini dvijehiljadesedamnaestoj.

Составен во Брисел на деветиот ден од месецот октомври во две илјади и седумнаесеттата година.

Sačinjeno u Briselu devetog dana oktobra dvije hiljade sedamnaeste godine.

BĚŘĚ ně Bruksel, mě něntě tetor, dy mijě e shtatěmbědhjetě.

Сачињено у Бриселу деветог дана октобра у години двијехиљадеседмнаестој.

Za Evropský svaz
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Evropsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Kaja Saal

Për Republikën e Shqipërisë

Suela Zaimi

Za Bosnu i Hercegovinu
Za Bosnu i Hercegovinu
За Босну и Херцеговину

Topić

Za Bivšu Jugoslovensku Republiku Makedoniju

Për Kosovën *
Za Kosovo *

A stylized, handwritten signature in black ink, likely belonging to a representative of Kosovo.

Za Crnu Goru

A handwritten signature in black ink, likely belonging to a representative of Montenegro.

Za Republiku Srbiju

A handwritten signature in black ink, likely belonging to a representative of Serbia.

* Ky përcaktim nuk paragjykon qëndrimin ndaj statusit dhe është në përputhje me Rezolutën 1244/1999 dhe Opinionin e Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë mbi shpalljen e pavarësisë së Kosovës.

* Ovaj naziv ne prejudicira stavove o statusu i u skladu je sa RSBUN 1244/1999 i mišljenjem Međunarodnog Suda Pravde o deklaraciji o nezavisnosti Kosova.

BILAGA I

BESTÄMMELSER SOM SKA TILLÄMPAS PÅ TRANSPORTSEKTORN OCH TILLHÖRANDE FRÅGOR

BILAGA I.1

BESTÄMMELSER SOM SKA TILLÄMPAS PÅ DEN TRANSPORTINFRASTRUKTUR SOM BILDAR DET SYDÖSTEUROPEISKA STOMNÄTET

De tillämpliga bestämmelserna i följande EU-rättsakter ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och bilaga II om övergripande anpassning om inte annat anges i denna bilaga eller i protokollen I–VI. I förekommande fall anges nedan de specifika ändringarna för varje rättsakt.

Hänvisningarna till följande EU-rättsakter ska förstås som hänvisningar till den senaste versionen av dessa rättsakter i deras senast ändrade lydelse.

Regleringsområde	Lagstiftning
TEN-T-utveckling	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348, 20.12.2013, s. 1). Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/758 av den 4 februari 2016 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 i syfte att anpassa dess bilaga III (EUT L 126, 14.5.2016, s. 3).

KARTOR ÖVER DEN VÄGLEDANDE TEN-T-UTVIDNINGEN TILL VÄSTRA BALKAN (STOMNÄT OCH ÖVERGRIPANDE NÄT)

Vägledande utvidgning till grannländer
Övergripande nät & stomnät Inre vattenvägar och hamnar
Västra Balkan

13

Stomnät	Övergripande nät	Stomnät
- Inre vattenvägar / Slutfört - Inre vattenvägar / Att utgräver - Inre vattenvägar / Planerat	Hamnar	Hamnar

TEN

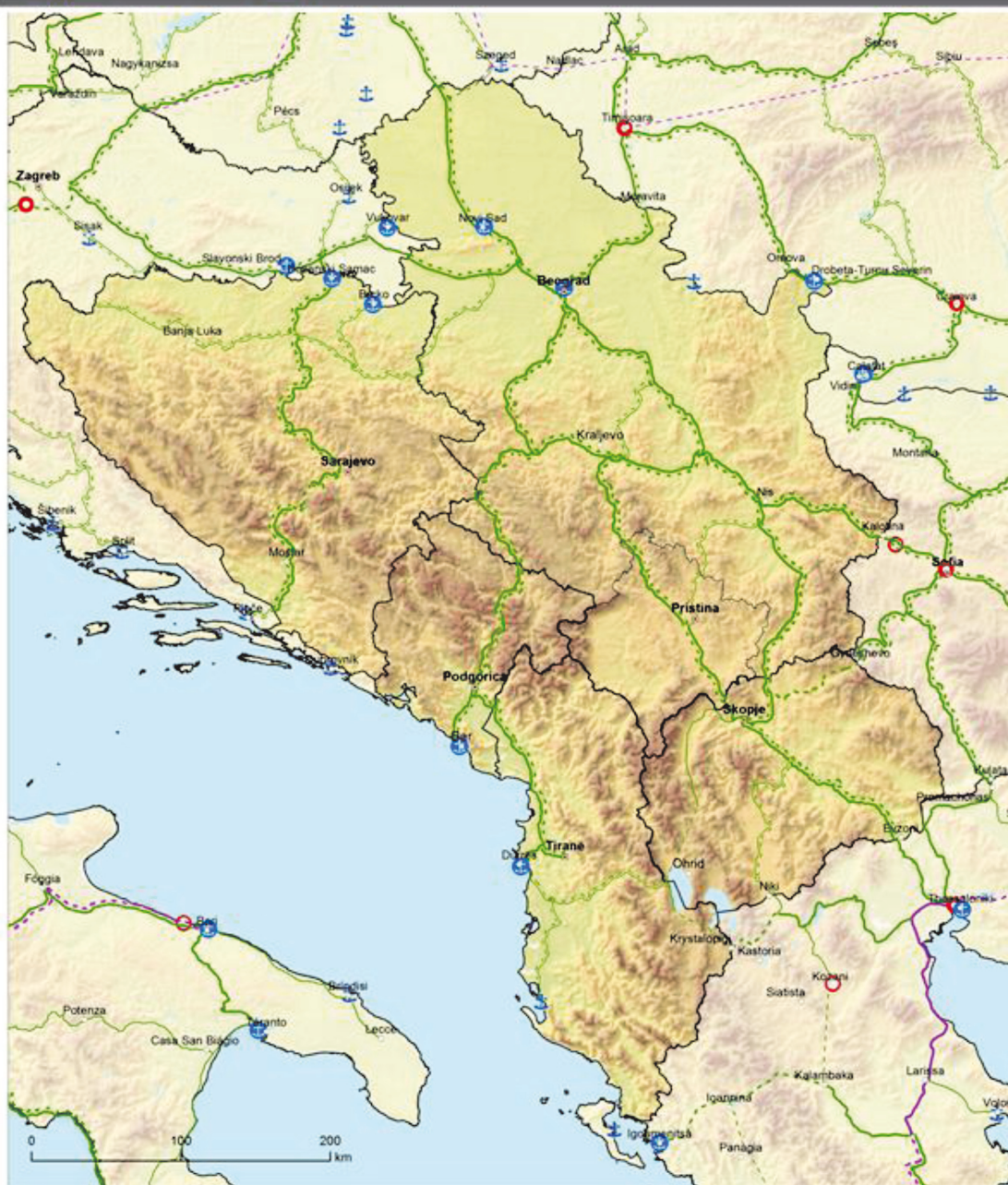
Vägledande utvidgning till grannländer

Övergripande nät: Järnvägar, hamnar och järnvägsterminaler (RRT)

Stornät: Järnvägar (godstrafik), hamnar och järnvägsterminaler (RRT)

Västra Balkan

13

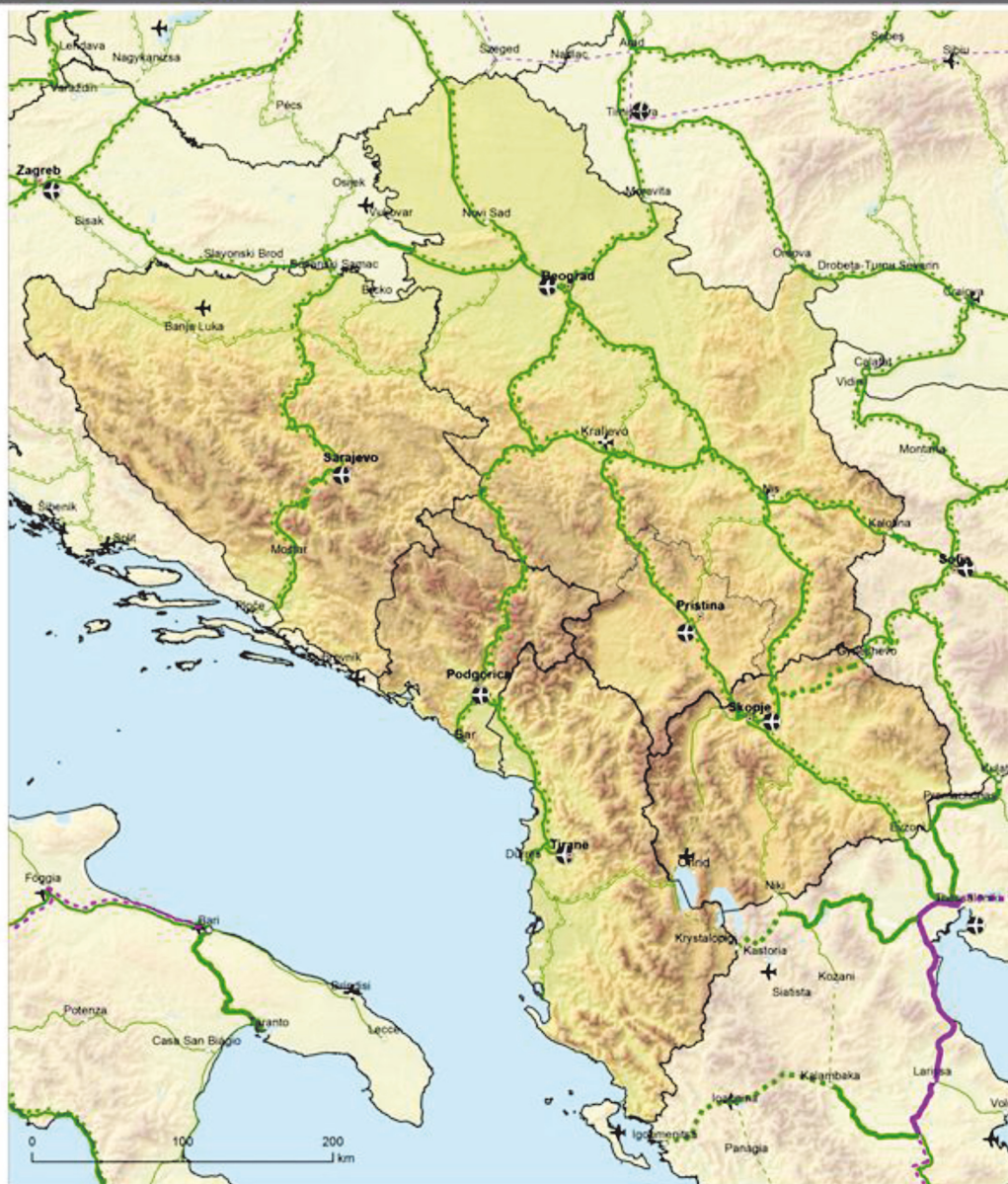
Övergripande nät	Stornät	Övergripande nät	Stornät	Övergripande nät	Stornät
Konventionell trafik / Slutort	Konventionell trafik / Slutort	Höghastighetstrafik / Slutort	Höghastighetstrafik / Slutort	Hamnar	RRT
Konventionell trafik / Åtuppgrader	Konventionell trafik / Åtuppgrader	Att upgradera till höghastighetstrafik	Att upgradera till höghastighetstrafik		
Konventionell trafik / Planerat	Konventionell trafik / Planerat	Höghastighetstrafik / Planerat	Höghastighetstrafik / Planerat		

TENet

Vägledande utvidgning till grannländer
Övergripande nät: Järnvägar och flygplatser
Stamnät: Järnvägar (persontrafik) och flygplatser
Västra Balkan

13

Övergripande nät	Stamnät	Övergripande nät	Stamnät	Övergripande nät	Stamnät
Konventionell trafik / Slutfört	Konventionell trafik / Att uppgredas	Hög hastighets trafik / Slutfört	Att uppgredas till hög hastighets trafik		Flygplatser
Konventionell trafik / Planerat		Hög hastighets trafik / Planerat			

TENet

Vägläddande utvidgning till grannländer
Övergripande nät & stormät: Văgar, hamnar, järnvăgsterminaler och flygplatser
Văstra Balkan

13

Övergripande nät	Stormät	Övergripande nät	Stormät	Övergripande nät	Stormät
Văgar / Slutfört	Văgar / Akt uppgjrd ers	Hamnar	RRT	Flygplatser	
Văgar / Planerat					

TENtec

BILAGA I.2

BESTÄMMELSER SOM SKA TILLÄMPAS PÅ JÄRNVÄGSTRANSPORTER

De tillämpliga bestämmelserna i följande EU-rättsakter ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och bilaga II om övergripande anpassning om inte annat anges i denna bilaga eller i protokollen I–VI. I förekommande fall anges nedan de specifika ändringarna för varje rättsakt.

Hänvisningarna till följande EU-rättsakter ska förstås som hänvisningar till den senaste versionen av dessa rättsakter i deras senast ändrade lydelse.

Regleringsområde	Lagstiftning
Marknadstillträde	Förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor enligt artikel 79.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 52, 16.8.1960, s. 1121). Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32). Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 869/2014 av den 11 augusti 2014 om ny persontrafik på järnväg (EUT L 239, 12.8.2014, s. 1). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/10 av den 6 januari 2015 om kriterier för sökande av järnvägsinfrastrukturkapacitet och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 870/2014 (EUT L 3, 7.1.2015, s. 34). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/171 av den 4 februari 2015 om vissa aspekter av förfarandet för tillståndsgivning för järnvägsföretag (EUT L 29, 5.2.2015, s. 3). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/909 av den 12 juni 2015 om förfarandena för beräkning av den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs (EUT L 148, 13.6.2015, s. 17). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1100 av den 7 juli 2015 om medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter inom ramen för övervakning av järnvägsmarknaden (EUT L 181, 9.7.2015, s. 1). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/545 av den 7 april 2016 om förfaranden och kriterier avseende ramavtal för tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet (EUT L 94, 8.4.2016, s. 1). Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010 av den 22 september 2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (EUT L 276, 20.10.2010, s. 22).
Lokförarbevis	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprovning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen (EUT L 315, 3.12.2007, s. 51). Kommissionens förordning (EU) nr 36/2010 av den 3 december 2009 om gemenskapsmodeller för lokförarbevis, kompletterande intyg, bestyrkta kopior av kompletterande intyg och formulär för ansökan om lokförarbevis enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG (EUT L 13, 19.1.2010, s. 1). Kommissionens beslut 2010/17/EG av den 29 oktober 2009 om antagandet av grundläggande föreskrifter för register över lokförarbevis och kompletterande intyg enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG (EUT L 8, 13.1.2010, s. 17). Kommissionens beslut 2011/765/EU av den 22 november 2011 om kriterier för erkännande av utbildningsanstalter som deltar i utbildning av lokförare, om kriterier för erkännande av examinatorer av lokförare och om kriterier för anordnande av prov i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG (EUT L 314, 29.11.2011, s. 36).

Regleringsområde	Lagstiftning
Driftskompatibilitet	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 av den 11 maj 2016 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (EUT L 138, 26.5.2016, s. 44). Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1). (Se emellertid artikel 58 i direktiv (EU) 2016/797). Kommissionens beslut 2009/965/EC of 30 November 2009 av den 30 november 2009 om det referensdokument som avses i artikel 27.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 341, 22.12.2009, s. 1). Kommissionens förordning (EU) nr 1299/2014 av den 18 november 2014 om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet avseende delsystemet Infrastruktur i Europeiska unionens järnvägssystem (EUT L 356, 12.12.2014, s. 1). Kommissionens förordning (EU) nr 1300/2014 av den 18 november 2014 om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet avseende tillgängligheten till Europeiska unionens järnvägssystem för personer med funktionsnedsättningar och personer med nedsatt rörlighet (EUT L 356, 12.12.2014, s. 110). Kommissionens förordning (EU) nr 1301/2014 av den 18 november 2014 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet Energi i unionens järnvägssystem (EUT L 356, 12.12.2014, s. 179). Kommissionens förordning (EU) nr 1302/2014 av den 18 november 2014 om en teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet Rullande materiel – Lok och passagerarfordon i Europeiska unionens järnvägssystem (EUT L 356, 12.12.2014, s. 228). Kommissionens förordning (EU) nr 1303/2014 av den 18 november 2014 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende "säkerhet i järnvägstunnlar" i järnvägssystemet i Europeiska unionen (EUT L 356, 12.12.2014, s. 394). Kommissionens förordning (EU) nr 1304/2014 av den 26 november 2014 om en teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet "Rullande materiel – buller", om ändring av beslut 2008/232/EG och om upphävande av beslut 2011/229/EU (EUT L 356, 12.12.2014, s. 421). Kommissionens förordning (EU) nr 1305/2014 av den 11 december 2014 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet Telematikapplikationer för godstrafik i järnvägssystemet i Europeiska unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 62/2006 (EUT L 356, 12.12.2014, s. 438). Kommissionens genomförandebeslut 2011/665/EU av den 4 oktober 2011 om det europeiska registret över godkända typer av fordon (EUT L 64, 8.10.2011, s. 32). Kommissionens genomförandebeslut 2014/880/EU av den 26 november 2014 om gemensamma specifikationer för registret över järnvägsinfrastruktur och om upphävande av genomförandebeslut 2011/633/EU (EUT L 356, 12.12.2014, s. 489). Kommissionens beslut 2012/757/EU av den 14 november 2012 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet "Drift och trafikledning" i järnvägssystemet i Europeiska unionen och om ändring av beslut 2007/756/EG (EUT L 345, 15.12.2012, s. 1). Kommissionens beslut 2011/229/EU av den 4 april 2011 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet "Rullande materiel – buller" i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionell trafik (EUT L 99, 13.4.2011, s. 1). Kommissionens beslut 2011/291/EU av den 26 april 2011 om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet avseende delsystemet "Rullande materiel – Lok och passagerarfordon" i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionell trafik (EUT L 139, 26.5.2011, s. 1). Kommissionens förordning (EU) nr 454/2011 av den 5 maj 2011 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet "Telematikapplikationer för persontrafik" i det transeuropeiska järnvägssystemet (EUT L 123, 12.5.2011, s. 11). Kommissionens beslut 2011/314/EU av den 12 maj 2011 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet Drift och trafikledning i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionell trafik (EUT L 144, 31.5.2011, s. 1).

Regleringsområde	Lagstiftning
	Kommissionens förordning (EU) nr 201/2011 av den 1 mars 2011 om utformningen av försäkrar om överensstämmelse med en godkänd typ av järnvägsfordon (EUT L 57, 2.3.2011, s. 8). Kommissionens förordning (EU) 2016/919 av den 27 maj 2016 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemen Trafikstyrning och signalering i järnvägssystemet i Europeiska unionen (EUT L 158, 15.6.2016, s. 1). Kommissionens förordning (EU) nr 321/2013 av den 13 mars 2013 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet Rullande materiel – godsvagnar i Europeiska unionens järnvägssystem och om upphävande av kommissionens beslut 2006/861/EG (EUT L 104, 12.4.2013, s. 1). Kommissionens beslut 2010/713/EU av den 9 november 2010 om moduler för förfarandena för bedömning av överensstämmelse, bedömning av lämplighet för användning och EG-kontroll som ska användas i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet som antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG (EUT L 319, 4.12.2010, s. 1).
Europeiska unionens järnvägsbyrå	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/796 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 (EUT L 138, 26.5.2016, s. 1).
Järnvägssäkerhet	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102). Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44). (Se emellertid artikel 34 i direktiv (EU) 2016/798). Kommissionens förordning (EG) nr 653/2007 av den 13 juni 2007 om användningen av ett gemensamt europeiskt format för säkerhetsintyg och ansökningsdokument i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG och om giltigheten för säkerhetsintyg som utfärdats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG (EUT L 153, 14.6.2007, s. 9). Kommissionens förordning (EU) nr 445/2011 av den 10 maj 2011 om ett certifieringssystem för enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar och om ändring av förordning (EG) nr 653/2007 (EUT L 122, 11.5.2011, s. 22). Kommissionens förordning (EU) nr 1158/2010 av den 9 december 2010 om en gemensam säkerhetsmetod för bedömning av överensstämmelse med kraven för att erhålla säkerhetsintyg för järnväg, (EUT L 326, 10.12.2010, s. 11). Kommissionens förordning (EU) nr 1169/2010 av den 10 december 2010 om en gemensam säkerhetsmetod för bedömning av överensstämmelse med kraven för att erhålla säkerhetstillstånd för järnväg (EUT L 327, 11.12.2010, s. 13). Kommissionens förordning (EU) nr 1078/2012 av den 16 november 2012 om en gemensam säkerhetsmetod för övervakning som ska tillämpas av järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare efter erhållande av säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd, samt av enheter som ansvarar för underhåll (EUT L 320, 17.11.2012, s. 8). Kommissionens förordning (EU) nr 1077/2012 av den 16 november 2012 om en gemensam säkerhetsmetod för nationella säkerhetsmyndigheters tillsyn efter utfärdande av ett säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd (EUT L 320, 17.11.2012, s. 3). Kommissionens beslut 2009/460/EG av den 5 juni 2009 om antagande av en gemensam säkerhetsmetod för bedömning av uppnåendet av säkerhetsmål i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG (EUT L 150, 13.6.2009, s. 11).

Regleringsområde	Lagstiftning
Transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).
Transportabla tryckbärande anordningar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG (EUT L 165, 30.6.2010, s. 1).
Det sociala området – arbetstid / arbetstimmar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 18.11.2003, s. 9). Rådets direktiv 2005/47/EG av den 18 juli 2005 om avtalet mellan Europeiska järnvägs-gemenskapen (CER) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) om vissa aspekter på villkoren för anlitande av mobila arbetstagare i gränsöverskridande driftskompatibel trafik inom järnvägssektorn (EUT L 195, 27.7.2005 s. 15).
Passagerares rättigheter	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

BILAGA I.3

BESTÄMMELSER SOM SKA TILLÄMPAS PÅ VÄGTRANSPORTER

De tillämpliga bestämmelserna i följande EU-rättsakter ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och bilaga II om övergripande anpassning om inte annat anges i denna bilaga eller i protokollen I–VI. I förekommande fall anges nedan de specifika ändringarna för varje rättsakt.

Hänvisningarna till följande EU-rättsakter ska förstås som hänvisningar till den senaste versionen av dessa rättsakter i deras senast ändrade lydelse.

Regleringsområde	Lagstiftning
Avgifter för väginfrastrukturen – årliga fordonsskatter	Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer (EGT L 187, 20.7.1999, s. 42).
Rätt att yrkesmässigt bedriva vägtransporter	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).
Sociala bestämmelser – körtid och viloperioder	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1). Kommissionens förordning (EU) nr 581/2010 av den 1 juli 2010 om de tidsperioder inom vilka relevanta uppgifter måste överföras från fordonsenheter och förarkort (EUT L 168, 2.7.2010, s. 16).
Färdskrivare	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet (EUT L 60, 28.2.2014, s. 1). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/68 av den 21 januari 2016 om gemensamma förfaranden och specifikationer som krävs för sammankoppling av elektroniska register över förarkort (EUT L 15, 22.1.2016, s. 51). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/799 av den 18 mars 2016 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 när det gäller krav för konstruktion, provning, installation, drift och reparation av färdskrivare och deras komponenter (EUT L 139, 26.5.2016, s. 1). Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 8). (Se emellertid artikel 46 i förordning (EU) nr 165/2014).
Genomförandet av sociallagstiftningen	Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 35).
Intyg om aktiviteter	Kommissionens beslut 2007/230/EG av den 12 april 2007 om en blankett avseende sociallagstiftning på vägtransportområdet (EUT L 99, 14.4.2007, s. 14).
Arbetstid	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (EGT L 80, 23.3.2002, s. 35).
Transportabla tryckbärande anordningar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG (EUT L 165, 30.6.2010, s. 1).

Regleringsområde	Lagstiftning
Trafiksäkerhet	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU av den 3 april 2014 om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG (EUT L 127, 29.4.2014, s. 51). Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/40/EG av den 6 maj 2009 om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet (EUT L 141, 6.6.2009, s.12). (Se emellertid artikel 24 i direktiv 2014/45/EU).
Vägkontroller	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/47/EU av den 3 april 2014 om tekniska vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i unionen och om upphävande av direktiv 2000/30/EG (EUT L 127, 29.4.2014, s. 134). Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen (EGT L 203, 10.8.2000, s. 1).
Hastighetsbegränsande anordningar	Rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen (EGT L 57, 2.3.1992, s. 27).
Säkerhetsbälten	Rådets direktiv 91/671/EEG av den 16 december 1991 om obligatorisk användning av bilbälten och fasthållningsanordningar för barn i fordon (EGT L 373, 31.12.1991, s. 26).
Speglar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/38/EG av den 11 juli 2007 om eftermontering av speglar på tunga fordon registrerade i gemenskapen (EUT L 184, 14.7.2007, s. 25).
Registrerings-handlingar	Rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon (EGT L 138, 1.6.1999, s. 57). Rådets direktiv 2006/103/EG av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv rörande transportpolitik, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning (EUT L 363, 20.12.2006, s. 344).
Förarutbildning	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG (EUT L 226, 10.9.2003, s. 4).
Körkort	Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (EUT L 403, 30.12.2006, s. 18). Kommissionens förordning (EU) nr 383/2012 av den 4 maj 2012 om fastställande av tekniska krav för körkort som är försedda med ett lagringsmedium (mikroprocessor) (EUT L 120, 5.5.2012, s. 1).
Gränsöverskridande informationsutbyte	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (EUT L 68, 13.3.2015, s. 9).
Transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).
Kontroller av transport av farligt gods	Rådets direktiv 95/50/EG av den 6 oktober 1995 om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods (EGT L 249, 17.10.1995, s. 35).
Tunnlar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG av den 29 april 2004 om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet (EUT L 167, 30.4.2004, s. 39).
Vägsäkerhetsförvaltning	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/96/EG av den 19 november 2008 om förvaltning av vägars säkerhet (EUT L 319, 29.11.2008, s. 59).

Regleringsområde	Lagstiftning
Vikt och dimensioner för fordon	Rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen (EGT L 235, 17.9.1996, s. 59).
Passagerar-rättigheter	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).
Infrastruktur för rena fordon och/eller alternativa drivmedel	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (EUT L 120, 15.5.2009, s. 5). Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).
Intelligenta transport-system	Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU av den 7 juli 2010 om ett ramverk för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportslag (EUT L 207, 6.8.2010, s. 1). Kommissionens genomförandebeslut 2011/453/EU av den 13 juli 2011 om antagande av riktlinjer för medlemsstaternas rapportering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU (EUT L 193, 23.7.2011, s. 48). Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/209 av den 12 februari 2016 om en begäran om standardisering till europeiska standardiseringsorganisationer vad gäller intelligenta transportsystem (ITS) i tätorter till stöd för Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU om ett ramverk för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportslag (EUT L 39, 16.2.2016, s. 48). Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 305/2013 av den 26 november 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU avseende harmoniserat tillhandahållande av interoperabelt EU-omfattande eCall (EUT L 91, 3.4.2013, s. 1). Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 885/2013 av den 15 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets ITS-direktiv 2010/40/EU vad gäller tillhandahållande av informationstjänster för säkra och skyddade parkeringsplatser för lastbilar och kommersiella fordon (EUT L 247, 18.9.2013, s. 1). Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 886/2013 av den 15 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU vad gäller data och förfaranden för kostnadsfritt tillhandahållande, när så är möjligt, av ett minimum av vägsäkerhetsrelaterad universell trafikinformation för användare (EUT L 247, 18.9.2013, s. 6). Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/962 av den 18 december 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU vad gäller tillhandahållande av EU-omfattande realtidstrafikinformationstjänster (EUT L 157, 23.6.2015, s. 21). Europaparlamentets och rådets beslut nr 585/2014/EU av den 15 maj 2014 om införande av en interoperabel EU-omfattande eCall-tjänst (EUT L 164, 3.6.2014, s. 6).
Vägtullsystem	Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/52/EG av den 29 april 2004 om driftskompatibilitet mellan elektroniska vägtullsystem i gemenskapen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 124). Kommissionens beslut 2009/750/EG av den 6 oktober 2009 om definitionen av det europeiska systemet för elektroniska vägtullar och tekniska uppgifter för detta (EUT L 268, 13.10.2009, s. 11).
Typgodkännande	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ("Ram-direktiv") (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

BILAGA I.4

BESTÄMMELSER SOM SKA TILLÄMPAS PÅ SJÖTRANSPORTER

De tillämpliga bestämmelserna i följande EU-rättsakter ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och bilaga II om övergripande anpassning om inte annat anges i denna bilaga eller i protokollen I–VI. I förekommande fall anges nedan de specifika ändringarna för varje rättsakt.

Hänvisningarna till följande EU-rättsakter ska förstås som hänvisningar till den senaste versionen av dessa rättsakter i deras senast ändrade lydelse.

Regleringsområde	Lagstiftning
Havspolitik	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 av den 30 november 2011 om inrättande av ett program för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik (EUT L 132, 5.12.2011, s. 1).
Tillträde till marknaden	Rådets förordning (EEG) 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, 12.12.1992, s. 7). Rådets förordning (EEG) nr 4055/86 av den 22 december 1986 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land (EGT L 378, 31.12.1986, s. 1). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 789/2004 av den 21 april 2004 om överföring av lastfartyg och passagerarfartyg mellan register inom gemenskapen och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 613/91 (EUT L 138, 30.4.2004, s. 19). Rådets förordning (EEG) nr 4058/86 av den 22 december 1986 om samordnade åtgärder för att säkerställa fri tillgång till last på oceantrader (EGT L 378, 31.12.1986, s. 21).
Internationella relationer	Council Regulation (EEC) No 4057/86 of 22 December 1986 on unfair pricing practices in maritime transport (ej översatt till svenska) (EGT L 378, 31.12.1986, s. 14).
Internationella avtal	Rådets beslut 2012/22/EU av den 12 december 2011 om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med undantag för artiklarna 10 och 11 (EUT L 8, 12.1.2012, s. 1). Rådets beslut 2012/23/EU av den 12 december 2011 om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med avseende på artiklarna 10 och 11 (EUT L 8, 12.1.2012, s. 13).
Organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg – Erkända organisationer	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EUT L 131, 28.5.2009, s. 47). Kommissionens beslut 2009/491/EG av den 16 juni 2009 om de kriterier som ska tillämpas när man avgör om den verksamhet som bedrivs av en organisation som agerar för en flaggstats räkning kan anses utgöra ett oacceptabelt hot mot säkerhet och miljö (EUT L 162, 25.6.2009, s. 6). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg (EUT L 131, 28.5.2009, s. 11). Kommissionens förordning (EU) nr 788/2014 av den 18 juli 2014 om närmare bestämmelser för föreläggande av böter och viten och återkallelse av erkännande av organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg enligt artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 (EUT L 214, 19.7.2014, s. 12).
Flaggstat	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/21/EG av den 23 april 2009 om fullgörande av flaggstatsförpliktelser (EUT L 131, 28.5.2009, s. 132).
Hamnstatskontroll	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

Regleringsområde	Lagstiftning
Fartygstrafik-övervakning	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).
Internationella säkerhetsorganisationskoden	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 av den 15 februari 2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95 (EUT L 64, 4.3.2006, s. 1).
Rapporteringsformalityter	Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformalityter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna och om upphävande av direktiv 2002/6/EG (EUT L 283, 29.10.2010, s. 1).
Marin utrustning	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 146).
Passagerarfartyg	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/25/EG av den 14 april 2003 om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg (EUT L 123, 17.5.2003, s. 22). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 av den 23 april 2009 om transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss (EUT L 131, 28.5.2009, s. 24). Rådets direktiv nr 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater (EGT L 188, 2.7.1998, s. 35). Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (EUT L 163, 5.6.2009, s. 1). Rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik (EGT L 138, 1.6.1999, s. 1).
Säkerhet på fiskefartyg	Rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver (EGT L 34, 9.2.1998, s. 1).
Oljetankfartyg	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 530/2012 av den 13 juni 2012 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov (EUT L 172, 30.6.2012, s. 3).
Bulkfartyg	Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/96/EG av den 4 december 2001 om fastställande av harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (EGT L 13, 16.1.2002, s. 9).
Utredning av olyckor	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn och om ändring av rådets direktiv 1999/35/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG (EUT L 131, 28.5.2009, s. 114). Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 651/2011 av den 5 juli 2011 om antagande av arbetsordningen för den permanenta samarbetsstruktur som inrättats av medlemsstaterna i samarbete med kommissionen i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG (EUT L 177, 6.7.2011, s. 18). Kommissionens förordning (EU) nr 1286/2011 av den 9 december 2011 om antagande av en gemensam metod för utredning av sjöolyckor och tillbud till sjöss enligt artikel 5.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG (EUT L 328, 10.12.2011, s. 36).
Försäkringar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/20/EG av den 23 april 2009 om fartygsägares försäkring för sjörättsliga skadeståndsanspråk (EUT L 131, 28.5.2009, s. 128).

Regleringsområde	Lagstiftning
Föreningar förorsakade av fartyg	Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).
Fartygsgenererat avfall	Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mot-tagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).
Organiska tennföreningar	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 782/2003 av den 14 april 2003 om förbud mot tennorganiska föreningar på fartyg (EUT L 115, 9.5.2003, s. 1).
Sjöfartsskydd	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EUT L 129, 29.4.2004, s. 6). Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd (EUT L 310, 25.11.2005, s. 28). Kommissionens förordning (EG) nr 324/2008 av den 9 april 2008 om fastställande av reviderade förfaranden för kommissionens inspektioner på området för sjöfartsskydd (EUT L 98, 10.4.2008, s. 5).
Utbildning av sjöfolk	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33). Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna (EUT L 255, 30.9.2005, s. 160).
Sociala aspekter	Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/54/EU av den 20 november 2013 om vissa flaggstaters ansvar i fråga om efterlevnad och verkställighet av 2006 års konvention om arbete till sjöss (EUT L 329, 10.12.2013, s. 1). Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) (EGT L 167, 2.7.1999, s. 33). Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/95/EG av den 13 december 1999 om tillsyn av efterlevnaden av bestämmelser om arbetstidens längd för sjömän ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar (EGT L 14, 20.1.2000, s. 29). Rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss och om ändring av direktiv 1999/63/EG (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30). Rådets direktiv 92/29/EEG av den 31 mars 1992 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för förbättrad medicinsk behandling ombord på fartyg (EGT L 113, 30.4.1992, s.19).
Till sjöss och på inre vattenvägar	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).
Transportabla tryckbärande anordningar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG (EUT L 165, 30.6.2010, s. 1).
Europeisk sjösäkerhetsbyrå	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).
Kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (EGT L 324, 29.11.2002, s. 1).

BILAGA I.5

BESTÄMMELSER SOM SKA TILLÄMPAS PÅ TRANSPORTER PÅ INRE VATTENVÄGAR

De tillämpliga bestämmelserna i följande EU-rättsakter ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och bilaga II om övergripande anpassning om inte annat anges i denna bilaga eller i protokollen I–VI. I förekommande fall anges nedan de specifika ändringarna för varje rättsakt.

Hänvisningarna till följande EU-rättsakter ska förstås som hänvisningar till den senaste versionen av dessa rättsakter i deras senast ändrade lydelse.

Regleringsområde	Lagstiftning
Tillträde till marknaden	Rådets förordning (EG) nr 1356/96 av den 8 juli 1996 om gemensamma bestämmelser för transport av gods eller passagerare på inre vattenvägar mellan medlemsstater, i syfte att införa frihet att tillhandahålla sådana transporttjänster (EGT L 175, 13.7.1996, s. 7). Rådets förordning (EEG) nr 3921/91 av den 16 december 1991 om villkoren för att transportföretag skall få utföra inrikes transporter av gods eller passagerare på inre vattenvägar i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande (EGT L 373, 31.12.1991, s. 1). Rådets förordning (EG) nr 718/99 av den 29 mars 1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna (EGT L 90, 2.4.1999, s. 1). Rådets direktiv 96/75/EG av den 19 november 1996 om system för befraktning och pris-sättning inom området nationella och internationella transporter av varor på inre vattenvägar inom gemenskapen (EGT L 304, 27.11.1996, s. 12). Rådets förordning (EEG) nr 2919/85 av den 17 oktober 1985 om fastställande av villkoren för tillträde till de avtal som slutits enligt den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen för fartyg som tillhör Rhensjöfarten (EGT L 280, 22.10.1985, s. 4).
Tillträde till yrket	Rådets direktiv 87/540/EEG av den 9 november 1987 om tillstånd att utföra varutransporter på vattenvägar inom nationell och internationell transport och om ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis (EGT L 322, 12.11.1987, s. 20).
Båtförarcertifikat	Rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar (EGT L 373, 31.12.1991, s. 29). Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).
Säkerhet / tekniska krav	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/100/EG av den 16 september 2009 om ömsesidigt erkännande av fartcertifikat för fartyg i inlandssjöfart (EUT L 259, 2.10.2009, s. 8). Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 118). Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG (EUT L 389, 30.12.2006, s. 1). (Se emellertid artikel 38 i direktiv (EU) 2016/1629).
Transport av farligt gods på inre vattenvägar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).
Flodinformations-tjänster (RIS)	Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG av den 7 september 2005 om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen (EUT L 255, 30.9.2005, s. 152). Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 909/2013 av den 10 september 2013 om fastställande av de tekniska specifikationerna för systemet för elektroniska sjökort och information för inlandssjöfart (ECDIS) som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG (EUT L 258, 28.9.2013, s. 1).

Regleringsområde	Lagstiftning
	Kommissionens förordning (EU) nr 164/2010 av den 25 januari 2010 om de tekniska specifikationer för elektronisk fartygsrapportering för inlandssjöfart som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen (EUT L 57, 6.3.2010, s. 1). Kommissionens förordning (EG) nr 416/2007 av den 22 mars 2007 om tekniska specifikationer för de "meddelanden till befälhavare" som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen (EUT L 105, 23.4.2007, s. 88). Kommissionens förordning (EG) nr 415/2007 av den 13 mars 2007 om tekniska specifikationer för de spårningssystem för fartyg som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen (EUT L 105, 23.4.2007, s. 35). Kommissionens förordning (EG) nr 414/2007 av den 13 mars 2007 om de tekniska riktlinjer för planering, genomförande och drift av flodinformationstjänster (RIS) som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen (EUT L 105, 23.4.2007, s. 1).
Miljö	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensen, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används som fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 88). Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 53).
	Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EGT L 59, 27.2.1998, s. 1). (Se emellertid artikel 64 i förordning (EU) 2016/1628). Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/26/EG av den 21 april 2004 om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EUT L 146, 30.4.2004, s. 1).
Till sjöss och på inre vattenvägar	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).

BILAGA I.6

MILJÖBESTÄMMELSER SOM SKA TILLÄMPAS PÅ TRANSPORTSEKTORN

De tillämpliga bestämmelserna i följande EU-rättsakter ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och bilaga II om övergripande anpassning om inte annat anges i denna bilaga eller i protokollen I–VI. I förekommande fall anges nedan de specifika ändringarna för varje rättsakt.

Hänvisningarna till följande EU-rättsakter ska förstås som hänvisningar till den senaste versionen av dessa rättsakter i deras senast ändrade lydelse.

Regleringsområde	Lagstiftning
Bedömning av inverkan	Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1) och konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang från 1991 (Esbokonventionen). Alla projekt som omfattas av detta fördrags tillämpningsområde kommer att bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i linje med unionens standarder. Dessutom bör gränsöverskridande aspekter behandlas i linje med kraven i Esbokonventionen. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30) och protokollet om strategiska miljöbedömningar till Esbokonventionen (SMB-protokollet). Alla planer och program inom transportområdet kommer i tillämpliga fall att bli föremål för en miljöbedömning liknande den som föreskrivs i direktiv 2001/42/EG. Dessutom bör gränsöverskridande aspekter behandlas i linje med kraven i SMB-protokollet till Esbokonventionen.
Bevarande	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7). Om ett projekt sannolikt kommer att påverka platser av betydelse ur naturskyddssynpunkt ska en lämplig naturskyddsbedömning göras, vilken ska vara likvärdig med den bedömning som föreskrivs i artikel 6 i direktiv 92/43/EEG.
Bränslen	Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58). Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 av den 11 maj 2016 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen (EUT L 132, 21.5.2016, s. 58).
Vattenpolitik	Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1). Alla transportprojekt som avser sjöfart och som omfattas av detta fördrags tillämpningsområde bör utvecklas och genomföras i linje med artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG. Alla transportprojekt som avser sjöfart och som omfattas av detta fördrags tillämpningsområde bör i tillämpliga fall genomföras i linje med det gemensamma uttalandet om sjöfart på inre vattenvägar och miljömässig hållbarhet i Donaubäckenet som godkänts av Internationella kommissionen för skyddet av Donau, Donaukommissionen och Savakommissionen.

BILAGA I.7

REGLER FÖR OFFENTLIG UPPHANDLING SOM SKA TILLÄMPAS PÅ TRANSPORTSEKTORN

De tillämpliga bestämmelserna i följande EU-rättsakter ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och bilaga II om övergripande anpassning om inte annat anges i denna bilaga eller i protokollen I–VI. I förekommande fall anges nedan de specifika ändringarna för varje rättsakt.

Hänvisningarna till följande EU-rättsakter ska förstås som hänvisningar till den senaste versionen av dessa rättsakter i deras senast ändrade lydelse.

Regleringsområde	Lagstiftning
Prövnings-förfaranden	Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 30.12.1989, s. 33). Rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, 23.3.1992, s. 14).
Upphandlings-förfaranden	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1). Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65). Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1986 av den 11 november 2015 om fastställande av standardformulär för offentliggörande av meddelanden om offentlig upphandling, och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 842/2011 (EUT L 296, 12.11.2015, s. 1).
Offentliga tjänster	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

BILAGA II

ÖVERGRIPANDE ANPASSNINGAR OCH VISSA FÖRFARANDEREGLER

Bestämmelserna i de rättsakter som anges i bilaga I ska tillämpas i enlighet med huvudfördraget och punkterna 1–3 i den här bilagan, om inte annat anges i bilaga I. De specifika anpassningar som är nödvändiga för de enskilda rättsakterna anges i bilaga I.

Detta fördrag ska tillämpas i enlighet med de förfaranderegler som anges i punkterna 4 och 6 i den här bilagan.

1. INLEDNINGARNA TILL RÄTTSAKTERNA

Ingresserna till de angivna akterna anpassas inte för detta fördrags syften. De gäller i den utsträckning de inom ramen för detta fördrag är av betydelse för den korrekta tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna i dessa akter.

2. SÄRSKILD TERMINOLOGI I RÄTTSAKTERNA

Följande termer, som används i de rättsakter som anges i bilaga I, ska tolkas på följande sätt:

- a) Termerna "Europeiska gemenskapen", "gemenskapen", "Europeiska unionen" och "unionen" ska förstås som "transportgemenskapens område".
- b) Termerna "gemenskapsrätten", "gemenskapslagstiftning", "gemenskapsinstrument", "unionsrätten", "unionslagstiftning", "unionsinstrument" och "fördraget", när fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avses, ska förstås som "fördraget om en transportgemenskap".
- c) Termen "järnvägsinfrastruktur" ska förstås som "järnvägsinfrastruktur i transportgemenskapens område".
- d) Termen "vägsinfrastruktur" ska förstås som "väginfrastruktur i transportgemenskapens område".
- e) Termen "flygplatsinfrastruktur" ska förstås som "flygplatsinfrastruktur i transportgemenskapens område".
- f) Termen "infrastruktur för inre vattenvägar" ska förstås som "infrastruktur för inre vattenvägar i transportgemenskapens område".
- g) Termen "Europeiska gemenskapernas officiella tidning" eller "Europeiska unionens officiella tidning" ska förstås som "de fördragsslutande parternas officiella tidningar".

3. HÄNVISNINGAR TILL MEDLEMSSTATER

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna bilaga ska hänvisningar till "medlemsstat(er)" i de rättsakter som anges i bilaga I tolkas som att de, förutom EU-medlemsstaterna, även omfattar de sydösteuropeiska parterna.

4. BESTÄMMELSER OM EU-KOMMITTÉER OCH SAMRÅD MED DE SYDÖSTEUROPEISKA PARTERNA

Europeiska kommissionen ska samråda med experter från de sydösteuropeiska parterna, och dessa ska beredas tillfälle att inkomma med utlåtanden varje gång som det föreskrivs i de i bilaga I angivna rättsakterna att Europeiska kommissionen ska samråda med EU-kommittéerna och att dessa ska beredas tillfälle att inkomma med utlåtanden eller yttranden.

Varje samråd ska bestå av ett möte under Europeiska kommissionens ordförandeskap, och det ska äga rum inom ramen för den regionala styrkommittén på inbjudan av Europeiska kommissionen före samrådet i den berörda EU-kommittén. Om inte särskilda omständigheter föranleder kortare varsel ska Europeiska kommissionen minst två veckor före varje möte förse varje sydösteuropeisk part med all nödvändig information.

De sydösteuropeiska parterna ska uppmanas att inkomma med sina synpunkter till Europeiska kommissionen. Europeiska kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till utlåtanden från de sydösteuropeiska parterna.

Ovannämnda bestämmelser omfattar inte tillämpningen av konkurrensreglerna enligt detta fördrag, vilka kommer att regleras genom särskilda samrådsförfaranden enligt bilaga III.

5. SAMARBETE OCH INFORMATIONSBYTC

För att underlätta för de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter att utöva sina befogenheter ska dessa myndigheter på begäran ömsesidigt utbyta all information som är nödvändig för ett korrekt genomförande av detta fördrag.

6. HÄNVISNING TILL SPRÅK

De avtalsslutande parterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av bilaga IV, ha rätt att, i de förfaranden som fastställs inom ramen för detta fördrag, använda vilket officiellt språk som helst vid Europeiska unionens institutioner eller i någon annan avtalsslutande part. De avtalsslutande parterna är emellertid medvetna om att dessa förfaranden underlättas genom användning av engelska. Om ett språk som inte är ett officiellt språk vid Europeiska unionens institutioner används i ett officiellt dokument, ska en översättning till ett officiellt språk vid Europeiska unionens institutioner samtidigt bifogas, med beaktande av föregående mening. Om en avtalsslutande part vid ett muntligt förfarande avser att använda ett språk som inte är ett officiellt språk vid Europeiska unionens institutioner, ska denna part ombesörja simultantolkning till engelska.

BILAGA III

REGLER OM KONKURRENS OCH STATLIGT STÖD ENLIGT ARTIKEL 17 I HUVUDFÖRDRAGET

Artikel 1

Statliga monopol

En sydösteuropeisk part ska gradvis anpassa eventuella statliga handelsmonopol så att det vid utgången av den andra period som anges i det protokoll till detta fördrag som innehåller övergångsbestämmelserna för den aktuella sydösteuropeiska parten inte förekommer någon diskriminering mellan medborgare i de avtalsslutande parterna i fråga om villkoren för anskaffning och saluföring av varor. Den regionala styrkommittén ska informeras om de åtgärder som vidtas för att uppnå detta mål.

Artikel 2

Tillnärmning av lagstiftningen om statligt stöd och konkurrens

1. De avtalsslutande parterna inser vikten av att lagstiftningen om statligt stöd och konkurrens i de sydösteuropeiska parterna tillnärmas EU-lagstiftningen på dessa områden. De sydösteuropeiska parterna ska sträva efter att befintliga och kommande lagar på dessa områden gradvis anpassas till unionens regelverk.

2. Tillnärmningen ska inledas när detta fördrag träder i kraft och gradvis utvidgas till samtliga delar av EU:s bestämmelser om statligt stöd och konkurrens enligt den här bilagan vid utgången av den andra period som anges i det protokoll till detta fördrag som innehåller övergångsbestämmelserna för varje berörd sydösteuropeisk part. Den berörda sydösteuropeiska parten ska i överenskommelser med Europeiska kommissionen även fastställa regler för övervakning av genomförandet av tillnärmningen av lagstiftningen och av de åtgärder för kontroll av lagstiftningens efterlevnad som ska vidtas.

Artikel 3

Konkurrensbestämmelser och andra ekonomiska bestämmelser

1. Följande är oförenligt med fördraget i den mån det kan påverka handeln mellan två eller flera av de avtalsslutande parterna:

- a) Alla avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden mellan företag som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen.
- b) Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning inom de fördragsslutande parternas sammantagna territorier eller inom en väsentlig del av dessa.
- c) Allt statligt stöd som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller vissa produkter.

2. Alla förfaranden som strider mot denna artikel ska bedömas på grundval av de kriterier som följer av tillämpningen av Europeiska unionens gällande konkurrensbestämmelser, i synnerhet artiklarna 93, 101, 102, 106, 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och de rättsakter för tolkning av dessa bestämmelser som antagits av Europeiska unionens institutioner.

3. Varje sydösteuropeisk part ska säkerställa att ett operativt oberoende offentligt organ får den befogenhet som krävs för att det till fullo ska kunna tillämpa punkt 1 a och b i fråga om privata och offentliga företag och företag som har beviljats särskilda rättigheter.

4. Varje sydösteuropeisk part ska utse eller inrätta en operativt oberoende myndighet som får den befogenhet som krävs för att den till fullo ska kunna tillämpa punkt 1 c. Denna myndighet ska bland annat ha befogenhet att godkänna statliga stödssystem och enskilda stöd i överensstämmelse med punkt 2 och att beordra återkrav av statligt stöd som har beviljats olagligen.

5. Varje avtalsslutande part ska säkerställa öppenhet i fråga om statligt stöd, bland annat genom att till övriga avtalsslutande parter lämna en regelbunden årlig rapport, eller motsvarande, som följer den metod och det upplägg som används i Europeiska unionens översikt avseende statligt stöd. Om en avtalsslutande part så begär ska en annan avtalsslutande part tillhandahålla information om enskilda fall av statligt stöd.
 6. Varje sydösteuropeisk part ska upprätta en fullständig förteckning över de stödsystem som inrättades innan den myndighet som anges i punkt 4 inrättades och ska anpassa sådana stödsystem till kriterierna i punkt 2.
 7.
 - a) Vid tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 c är de avtalsslutande parterna medvetna om att under de perioder som anges i det protokoll till detta fördrag som omfattar övergångsbestämmelserna för en sydösteuropeisk part, ska allt statligt stöd som beviljas av den sydösteuropeiska parten bedömas med beaktande av att den berörda sydösteuropeiska parten ska betraktas som ett område som är identiskt med de områden i Europeiska unionen där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning enligt artikel 107.3 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - b) Vid utgången av den första period som anges i det protokoll till detta fördrag som omfattar övergångsbestämmelserna för en sydösteuropeisk part ska parten i fråga lämna uppgift om sin på NUTS II-nivå harmoniserade BNP per capita till Europeiska kommissionen. Den myndighet som avses i punkt 4 och Europeiska kommissionen ska därefter tillsammans bedöma om regionerna i den berörda sydösteuropeiska parten är stödberättigade och vilken maximal stödnivå som får tillämpas i dem för att sedan upprätta en regionalstödskarta på grundval av Europeiska unionens relevanta riktlinjer.
 8. Om en av de avtalsslutande parterna finner att ett bestämt förfarande är oförenligt med villkoren i punkt 1, får denna part vidta lämpliga åtgärder efter samråd i den regionala styrkommittén eller efter 30 arbetsdagar räknat från den dag då frågan hänsköts för sådant samråd.
 9. De avtalsslutande parterna ska utbyta information med beaktande av de begränsningar som tystnadsplikten och skyddet för företagshemligheter kräver.
-

BILAGA IV

HÄNSKJUTANDE TILL EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

1. Allmänna principer som rör artikel 19 i huvudfördraget

- Bestämmelserna i stadgan för Europeiska unionens domstol, nedan kallad *domstolen*, och i dess arbetsordning beträffande begäran om förhandsavgöranden ska tillämpas, i den mån det är lämpligt, på begäranden om förhandsavgörande från en domstol i en sydösteuropeisk part på grundval av artikel 19 i huvudfördraget.
- I dessa fall ska sydösteuropeiska parter, inom ramen för detta fördrag, ha samma rätt att inkomma med synpunkter till domstolen som unionens medlemsstater.

2. Omfattning och förutsättningar för det förfarande som fastställs i artikel 19 i huvudfördraget

- När en sydösteuropeisk part, i enlighet med artikel 19.2 i huvudfördraget, antar ett beslut om omfattningen av och förutsättningarna för hänskjutande till domstolen ska i beslutet anges antingen
 - att varje domstol i den sydösteuropeiska parten, mot vars beslut det saknas rättsliga medel i nationell lagstiftning, ska begära ett förhandsavgörande från domstolen om frågor som uppkommer i ett pågående ärende och rör giltighet eller tolkning av detta fördrag eller en bestämmelse som avses i artikel 19 i huvudfördraget, om denna domstol anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att en dom ska kunna avkunnas, eller
 - att varje domstol i den sydösteuropeiska parten får begära ett förhandsavgörande från domstolen om en fråga som tagits upp i domstolen och rör giltighet eller tolkning av detta fördrag eller en bestämmelse som avses i artikel 19 i huvudfördraget, om denna domstol anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att en dom ska kunna avkunnas.
- Den närmare tillämpningen av artikel 19 i huvudfördraget ska bygga på de principer som fastställs genom de rättsliga bestämmelser som styr domstolens arbete, inbegripet tillämpliga bestämmelser i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt domstolens stadgar, arbetsordning och rättspraxis. Om den sydösteuropeiska parten fattar beslut om den närmare tillämpningen av denna bestämmelse, ska den också beakta de rekommendationer som utfärdas av domstolen till nationella domstolar om begäran om förhandsavgörande.

3. Tvister som hänskjuts till domstolen i enlighet med artikel 37.3 i huvudfördraget

Bestämmelserna i stadgan för Europeiska unionens domstol och i dess arbetsordning avseende tvister som hänskjuts till domstolen i enlighet med artikel 273 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska tillämpas, i den mån det är lämpligt, på tvister som hänskjuts till den i enlighet med artikel 37.3 i huvudfördraget.

4. Hänskjutande till domstolen och språk

De sydösteuropeiska parterna ska ha rätt att i de förfaranden inför domstolen som inleds inom ramen för detta fördrag använda vilket officiellt språk som helst vid Europeiska unionens institutioner eller i en sydösteuropeisk part. Om ett språk som inte är ett officiellt språk vid Europeiska unionens institutioner används i ett officiellt dokument, ska en översättning till franska samtidigt bifogas. Om en sydösteuropeisk part vid ett muntligt förfarande avser att använda ett språk som inte är ett officiellt språk vid Europeiska unionens institutioner, ska denna part ombesörja simultantolkning till franska.

BILAGA V

BIDRAG TILL TRANSPORTGEMENSKAPENS BUDGET

Parter	Bidrag i procent
Europeiska unionen	80,00
Republiken Albanien	3,20
Bosnien och Hercegovina	3,55
F.d. jugoslaviska republiken Makedonien	2,88
Kosovo *	2,57
Montenegro	2,38
Republiken Serbien	5,42

Bidraget är uppdelat i två delar: 80 % för Europeiska unionen och 20 % för de sex sydösteuropeiska parterna.

Andelen (20 %) för de sydösteuropeiska parterna kommer också att delas upp enligt följande: Varje part bidrar med 2 % av budgeten och återstående 8 % fördelas mellan de sex sydösteuropeiska parterna i enlighet med deras andel av de sydösteuropeiska parternas sammanlagda BNP.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

PROTOKOLL I

ÖVERGÅNGSARRANGEMANG MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, Å ENA SIDAN, OCH REPUBLIKEN ALBANIEN, Å ANDRA SIDAN

I. Villkor avseende övergång för järnvägstransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Republiken Albanien, nedan kallad *Albanien*, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Albanien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
3. Albanien får vid utgången av den första övergångsperioden uppmana Europeiska kommissionen att bedöma framstegen i enlighet med artikel 40 i huvudfördraget i syfte att direkt övergå till marknadsintegration enligt artikel 11 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska Albanien
 - a) ha genomfört all järnvägslagstiftning enligt bilaga I,
 - b) i tillräcklig utsträckning ha genomfört de regler om statligt stöd och konkurrens som ingår i ett avtal som anges i artikel 17 i huvudfördraget eller i bilaga III, beroende på vad som är tillämpligt.
2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska Albanien tillämpa det här fördraget inklusive all järnvägslagstiftning och de regler om statligt stöd och konkurrens som avses i punkt 1.

ARTIKEL 3

1. Utan hinder av artikel 1.1 i huvudfördraget ska följande gälla:
 - a) Under den första övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Albanien beviljas tillträde till järnvägsinfrastruktur i Albanien.
 - b) Under den andra övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Albanien ha rätt att utöva de trafikrättigheter som anges i den järnvägslagstiftning som avses i bilaga I på järnvägsinfrastruktur i alla andra sydösteuropeiska parter.

II. Villkor avseende övergång för sjötransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Albanien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Albanien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Albanien ska ha genomfört all sjöfartslagstiftning enligt bilaga I med undantag av förordning (EEG) nr 3577/92.
- b) Medborgare i Albanien och rederier som är etablerade i Albanien ska ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn i en medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan medlemsstat eller i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen. Detsamma ska gälla för medborgare i Albanien som är etablerade utanför Albanien, samt för rederier som är etablerade utanför Albanien och kontrollerade av medborgare i Albanien, om deras fartyg är registrerade i Albanien i enlighet med dess lagstiftning.

På motsvarande sätt ska fartygsägare från unionen ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn eller offshore-anläggning i en EU-medlemsstat och Albanien och valfri hamn eller offshore-anläggning i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen och Albanien. Detsamma ska gälla för medborgare i EU-medlemsstaterna som är etablerade utanför Europeiska unionen, samt för rederier som är etablerade utanför Europeiska unionen och kontrollerade av medborgare i en EU-medlemsstat, om deras fartyg är registrerade i denna EU-medlemsstat i enlighet med dess lagstiftning.

2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Albanien ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Fartygsägare från EU som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Albanien och som för den medlemsstatens eller Albanien flagg kommer att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom Albanien enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

På motsvarande sätt kommer fartygsägare från Albanien som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Albanien och som för den medlemsstatens eller Albanien flagg att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom valfri EU-medlemsstat enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

III. Villkor avseende övergång för transporter på inre vattenvägar

ARTIKEL 1

1. Övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2 i detta avsnitt har uppfyllts av Albanien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Albanien ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Albanien ska ha rätt att transportera passagerare eller gods på inre vattenvägar mellan valfri hamn i en medlemsstat och en hamn eller offshore-anläggning i en annan medlemsstat.

PROTOKOLL II

ÖVERGÅNGSARRANGEMANG MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, Å ENA SIDAN, OCH BOSNIEN OCH HERCEGOVINA, Å ANDRA SIDAN

I. Villkor avseende övergång för järnvägstransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Bosnien och Hercegovina, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Bosnien och Hercegovina, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
3. Bosnien och Hercegovina får vid utgången av den första övergångsperioden uppmana Europeiska kommissionen att bedöma framstegen i enlighet med artikel 40 i huvudfördraget i syfte att direkt övergå till marknadsintegration enligt artikel 11 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska Bosnien och Hercegovina
 - a) ha genomfört all järnvägslagstiftning enligt bilaga I,
 - b) i tillräcklig utsträckning ha genomfört de regler om statligt stöd och konkurrens som ingår i ett avtal som anges i artikel 17 i huvudfördraget eller i bilaga III, beroende på vad som är tillämpligt.
2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska Bosnien och Hercegovina tillämpa det här fördraget inklusive all järnvägslagstiftning och de regler om statligt stöd och konkurrens som avses i punkt 1.

ARTIKEL 3

1. Utan hinder av artikel 1.1 i huvudfördraget ska följande gälla:
 - a) Under den första övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Bosnien och Hercegovina beviljas tillträde till järnvägsinfrastruktur i Bosnien och Hercegovina.
 - b) Under den andra övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Bosnien och Hercegovina ha rätt att utöva de trafikkänsigheter som anges i den järnvägslagstiftning som avses i bilaga I på järnvägsinfrastruktur i alla andra sydösteuropeiska parter.

II. Villkor avseende övergång för sjötransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Bosnien och Hercegovina, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Bosnien och Hercegovina, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Bosnien och Hercegovina ska ha genomfört all sjöfartslagstiftning enligt bilaga I med undantag av förordning (EEG) nr 3577/92.
- b) Medborgare i Bosnien och Hercegovina och rederier som är etablerade i Bosnien och Hercegovina ska ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn i en medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan medlemsstat eller i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen. Detsamma ska gälla för medborgare i Bosnien och Hercegovina som är etablerade utanför Bosnien och Hercegovina, samt för rederier som är etablerade utanför Bosnien och Hercegovina och kontrollerade av medborgare i Bosnien och Hercegovina, om deras fartyg är registrerade i Bosnien och Hercegovina i enlighet med dess lagstiftning.

På motsvarande sätt ska fartygsägare från unionen ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn eller offshore-anläggning i en medlemsstat och Bosnien och Hercegovina och valfri hamn eller offshore-anläggning i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen och Bosnien och Hercegovina. Detsamma ska gälla för medborgare i EU-medlemsstaterna som är etablerade utanför Europeiska unionen, samt för rederier som är etablerade utanför Europeiska unionen och kontrollerade av medborgare i en EU-medlemsstat, om deras fartyg är registrerade i denna EU-medlemsstat i enlighet med dess lagstiftning.

2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Bosnien och Hercegovina ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Fartygsägare från EU som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Bosnien och Hercegovina och som för den EU-medlemsstatens eller Bosnien och Hercegovinas flagg kommer att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom Bosnien och Hercegovina enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

På motsvarande sätt kommer fartygsägare från Bosnien och Hercegovina som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Bosnien och Hercegovina och som för den EU-medlemsstatens eller Bosnien och Hercegovinas flagg att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom valfri medlemsstat enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

III. Villkor avseende övergång för transporter på inre vattenvägar

ARTIKEL 1

1. Övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2 i detta avsnitt har uppfyllts av Bosnien och Hercegovina, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Bosnien och Hercegovina ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Bosnien och Hercegovina ska ha rätt att transportera passagerare eller gods på inre vattenvägar mellan valfri hamn i en EU-medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan medlemsstat.

PROTOKOLL III

ÖVERGÅNGSARRANGEMANG MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, Å ENA SIDAN, OCH F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN, Å ANDRA SIDAN

I. Villkor avseende övergång för järnvägstransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
3. F.d. jugoslaviska republiken Makedonien får vid utgången av den första övergångsperioden uppmana Europeiska kommissionen att bedöma framstegen i enlighet med artikel 40 i huvudfördraget i syfte att direkt övergå till marknadsintegration enligt artikel 11 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska f.d. jugoslaviska republiken Makedonien
 - a) ha genomfört all järnvägslagstiftning enligt bilaga I,
 - b) i tillräcklig utsträckning ha genomfört de regler om statligt stöd och konkurrens som ingår i ett avtal som anges i artikel 17 i huvudfördraget eller i bilaga III, beroende på vad som är tillämpligt.
2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska f.d. jugoslaviska republiken Makedonien tillämpa det här fördraget inklusive all järnvägslagstiftning och de regler om statligt stöd och konkurrens som avses i punkt 1.

ARTIKEL 3

1. Utan hinder av artikel 1.1 i huvudfördraget ska följande gälla:
 - a) Under den första övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien beviljas tillträde till järnvägsinfrastruktur i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
 - b) Under den andra övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ha rätt att utöva de trafikrättigheter som anges i den järnvägslagstiftning som avses i bilaga I på järnvägsinfrastruktur i alla andra sydösteuropeiska parter.

II. Villkor avseende övergång för sjötransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska följande gälla:

- a) F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ska ha genomfört all sjöfartslagstiftning enligt bilaga I med undantag av förordning (EEG) nr 3577/92.
- b) Medborgare i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och rederier som är etablerade i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ska ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn i en EU-medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan EU-medlemsstat eller i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen. Detsamma ska gälla för medborgare i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien som är etablerade utanför f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, samt för rederier som är etablerade utanför f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och kontrollerade av medborgare i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, om deras fartyg är registrerade i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien i enlighet med dess lagstiftning.

På motsvarande sätt ska fartygsägare från unionen ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn eller offshore-anläggning i en EU-medlemsstat och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och valfri hamn eller offshore-anläggning i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien. Detsamma ska gälla för medborgare i EU-medlemsstaterna som är etablerade utanför Europeiska unionen, samt för rederier som är etablerade utanför Europeiska unionen och kontrollerade av medborgare i en EU-medlemsstat, om deras fartyg är registrerade i denna EU-medlemsstat i enlighet med dess lagstiftning.

2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska följande gälla:

- a) F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Fartygsägare från EU som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och som för den medlemsstatens eller f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens flagg kommer att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom f.d. jugoslaviska republiken Makedonien enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

På motsvarande sätt kommer fartygsägare från f.d. jugoslaviska republiken Makedonien som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och som för den EU-medlemsstatens eller f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens flagg att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom valfri medlemsstat enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

III. Villkor avseende övergång för transporter på inre vattenvägar

ARTIKEL 1

1. Övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2 i detta avsnitt har uppfyllts av f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

Vid utgången av övergångsperioden ska följande gälla:

- a) F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
 - b) F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ska ha rätt att transportera passagerare eller gods på inre vattenvägar mellan valfri hamn i en EU-medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan medlemsstat.
-

PROTOKOLL IV

ÖVERGÅNGSARRANGEMANG MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, Å ENA SIDAN, OCH KOSOVO *, Å ANDRA
SIDAN

I. Villkor avseende övergång för järnvägstransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Kosovo, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Kosovo, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
3. Kosovo får vid utgången av den första övergångsperioden uppmana Europeiska kommissionen att bedöma framstegen i enlighet med artikel 40 i huvudfördraget i syfte att direkt övergå till marknadsintegration enligt artikel 11 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska Kosovo
 - a) ha genomfört all järnvägslagstiftning enligt bilaga I,
 - b) i tillräcklig utsträckning ha genomfört de regler om statligt stöd och konkurrens som ingår i ett avtal som anges i artikel 17 i huvudfördraget eller i bilaga III, beroende på vad som är tillämpligt.
2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska Kosovo tillämpa det här fördraget inklusive all järnvägslagstiftning och de regler om statligt stöd och konkurrens som avses i punkt 1.

ARTIKEL 3

1. Utan hinder av artikel 1.1 i huvudfördraget ska följande gälla:
 - a) Under den första övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Kosovo beviljas tillträde till järnvägsinfrastruktur i Kosovo.
 - b) Under den andra övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Kosovo ha rätt att utöva de trafikrättigheter som anges i den järnvägslagstiftning som avses i bilaga I på järnvägsinfrastruktur i alla andra sydösteuropeiska parter.

II. Villkor avseende vägtransporter

Europeiska unionen och Kosovo är eniga om att, utan hinder av artikel 61.1 i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Kosovo *, å andra sidan ⁽¹⁾, kapitel III i detta om transittrafik ska fortsätta att gälla när fördraget om upprättande av en transportgemenskap träder i kraft.

III. Villkor avseende övergång för sjötransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Kosovo, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Kosovo, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁽¹⁾ EUT L 71, 16.3.2016, s. 3.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Kosovo ska ha genomfört all sjöfartslagstiftning enligt bilaga I med undantag av förordning (EEG) nr 3577/92.
- b) Medborgare i Kosovo och rederier som är etablerade i Kosovo ska ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn i en EU-medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan EU-medlemsstat eller i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen. Detsamma ska gälla för medborgare i Kosovo som är etablerade utanför Kosovo, samt för rederier som är etablerade utanför Kosovo och kontrollerade av medborgare i Kosovo, om deras fartyg är registrerade i Kosovo i enlighet med dess lagstiftning.

På motsvarande sätt ska fartygsägare från unionen ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn eller offshore-anläggning i en EU-medlemsstat och Kosovo och valfri hamn eller offshore-anläggning i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen och Kosovo. Detsamma ska gälla för medborgare i EU-medlemsstaterna som är etablerade utanför Europeiska unionen, samt för rederier som är etablerade utanför Europeiska unionen och kontrollerade av medborgare i en EU-medlemsstat, om deras fartyg är registrerade i denna EU-medlemsstat i enlighet med dess lagstiftning.

2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Kosovo ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Fartygsägare från EU som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Kosovo och som för den EU-medlemsstatens eller Kosovos flagg kommer att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom Kosovo enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

På motsvarande sätt kommer fartygsägare från Kosovo som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Kosovo och som för den medlemsstatens eller Kosovos flagg att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom valfri EU-medlemsstat enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

IV. Villkor avseende övergång för transporter på inre vattenvägar

ARTIKEL 1

1. Övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2 i detta avsnitt har uppfyllts av Kosovo, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

Vid utgången av övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Kosovo ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
 - b) Kosovo ska ha rätt att transportera passagerare eller gods på inre vattenvägar mellan valfri hamn i en medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan EU-medlemsstat.
-

PROTOKOLL V

ÖVERGÅNGSARRANGEMANG MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, Å ENA SIDAN, OCH MONTENEGRO, Å ANDRA
SIDAN

I. Villkor avseende övergång för järnvägstransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Montenegro, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Montenegro, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
3. Montenegro får vid utgången av den första övergångsperioden uppmana Europeiska kommissionen att bedöma framstegen i enlighet med artikel 40 i huvudfördraget i syfte att direkt övergå till marknadsintegration enligt artikel 11 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska Montenegro
 - a) ha genomfört all järnvägslagstiftning enligt bilaga I,
 - b) i tillräcklig utsträckning ha genomfört de regler om statligt stöd och konkurrens som ingår i ett avtal som anges i artikel 17 i huvudfördraget eller i bilaga III, beroende på vad som är tillämpligt.
2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska Montenegro tillämpa det här fördraget inklusive all järnvägslagstiftning och de regler om statligt stöd och konkurrens som avses i punkt 1.

ARTIKEL 3

1. Utan hinder av artikel 1.1 i huvudfördraget ska följande gälla:
 - a) Under den första övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Montenegro beviljas tillträde till järnvägsinfrastruktur i Montenegro.
 - b) Under den andra övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Montenegro ha rätt att utöva de trafikrättigheter som anges i den järnvägslagstiftning som avses i bilaga I på järnvägsinfrastruktur i alla andra sydos-europeiska parter.

II. Villkor avseende övergång för sjötransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Montenegro, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Montenegro, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Montenegro ska ha genomfört all sjöfartslagstiftning enligt bilaga I med undantag av förordning (EEG) nr 3577/92.
- b) Medborgare i Montenegro och rederier som är etablerade i Montenegro ska ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn i en EU-medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan EU-medlemsstat eller i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen. Detsamma ska gälla för medborgare i Montenegro som är etablerade utanför Montenegro, samt för rederier som är etablerade utanför Montenegro och kontrollerade av medborgare i Montenegro, om deras fartyg är registrerade i Montenegro i enlighet med dess lagstiftning.

På motsvarande sätt ska fartygsägare från unionen ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn eller offshore-anläggning i en EU-medlemsstat och Montenegro och valfri hamn eller offshore-anläggning i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen och Montenegro. Detsamma ska gälla för medborgare i EU-medlemsstaterna som är etablerade utanför Europeiska unionen, samt för rederier som är etablerade utanför Europeiska unionen och kontrollerade av medborgare i en EU-medlemsstat, om deras fartyg är registrerade i denna EU-medlemsstat i enlighet med dess lagstiftning.

2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Montenegro ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Fartygsägare från EU som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Montenegro och som för den EU-medlemsstatens eller Montenegros flagg kommer att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom Montenegro enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

På motsvarande sätt kommer fartygsägare från Montenegro som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en EU-medlemsstat eller i Montenegro och som för den EU-medlemsstatens eller Montenegros flagg att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom valfri EU-medlemsstat enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

III. Villkor avseende övergång för transporter på inre vattenvägar

ARTIKEL 1

1. Övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2 i detta avsnitt har uppfyllts av Montenegro, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

Vid utgången av övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Montenegro ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Montenegro ska ha rätt att transportera passagerare eller gods på inre vattenvägar mellan valfri hamn i en medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan EU-medlemsstat.

PROTOKOLL VI

ÖVERGÅNGSARRANGEMANG MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, Å ENA SIDAN, OCH REPUBLIKEN SERBIEN, Å ANDRA SIDAN

I. Villkor avseende övergång för järnvägstransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Republiken Serbien, nedan kallad *Serbien*, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Serbien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
3. Serbien får vid utgången av den första övergångsperioden uppmana Europeiska kommissionen att bedöma framstegen i enlighet med artikel 40 i huvudfördraget i syfte att direkt övergå till marknadsintegration enligt artikel 11 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska Serbien
 - a) ha genomfört all järnvägslagstiftning enligt bilaga I,
 - b) i tillräcklig utsträckning ha genomfört de regler om statligt stöd och konkurrens som ingår i ett avtal som anges i artikel 17 i huvudfördraget eller i bilaga III, beroende på vad som är tillämpligt.
2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska Serbien tillämpa det här fördraget inklusive all järnvägslagstiftning och de regler om statligt stöd och konkurrens som avses i punkt 1.

ARTIKEL 3

1. Utan hinder av artikel 1.1 i huvudfördraget ska följande gälla:
 - a) Under den första övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Serbien beviljas tillträde till järnvägsinfrastruktur i Serbien.
 - b) Under den andra övergångsperioden ska järnvägsföretag med tillstånd i Serbien ha rätt att utöva de trafikrättigheter som anges i den järnvägslagstiftning som avses i bilaga I på järnvägsinfrastruktur i alla andra sydösteuropeiska parter.

II. Villkor avseende övergång för sjötransporter

ARTIKEL 1

1. Den första övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2.1 i detta avsnitt har uppfyllts av Serbien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.
2. Den andra övergångsperioden ska sträcka sig från utgången av den första övergångsperioden till dess att samtliga villkor i artikel 2.2 i detta avsnitt har uppfyllts av Serbien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

1. Vid utgången av den första övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Serbien ska ha genomfört all sjöfartslagstiftning enligt bilaga I med undantag av förordning (EEG) nr 3577/92.
- b) Medborgare i Serbien och rederier som är etablerade i Serbien ska ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn i en EU-medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan EU-medlemsstat eller i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen. Detsamma ska gälla för medborgare i Serbien som är etablerade utanför Serbien, samt för rederier som är etablerade utanför Serbien och kontrollerade av medborgare i Serbien, om deras fartyg är registrerade i Serbien i enlighet med dess lagstiftning.

På motsvarande sätt ska fartygsägare från unionen ha rätt att transportera passagerare eller gods till sjöss mellan valfri hamn eller offshore-anläggning i en EU-medlemsstat och Serbien och valfri hamn eller offshore-anläggning i ett land som inte är en medlem i Europeiska unionen och Serbien. Detsamma ska gälla för medborgare i EU-medlemsstaterna som är etablerade utanför Europeiska unionen, samt för rederier som är etablerade utanför Europeiska unionen och kontrollerade av medborgare i en medlemsstat, om deras fartyg är registrerade i denna EU-medlemsstat i enlighet med dess lagstiftning.

2. Vid utgången av den andra övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Serbien ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
- b) Fartygsägare från EU som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en medlemsstat eller i Serbien och som för den EU-medlemsstatens eller Serbiens flagg kommer att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom Serbien enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

På motsvarande sätt kommer fartygsägare från Serbien som bedriver verksamhet med fartyg som är registrerade i en medlemsstat eller i Serbien och som för den EU-medlemsstatens eller Serbiens flagg att få frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom valfri medlemsstat enligt villkoren i förordning (EEG) nr 3577/92.

III. Villkor avseende övergång för transporter på inre vattenvägar

ARTIKEL 1

1. Övergångsperioden ska sträcka sig från och med ikraftträdandet av det här fördraget till dess att samtliga villkor i artikel 2 i detta avsnitt har uppfyllts av Serbien, vilket ska verifieras genom en bedömning utförd av Europeiska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40 i huvudfördraget.

ARTIKEL 2

Vid utgången av övergångsperioden ska följande gälla:

- a) Serbien ska tillämpa det här fördraget inklusive all lagstiftning som anges i bilaga I.
 - b) Serbien ska ha rätt att transportera passagerare eller gods på inre vattenvägar mellan valfri hamn i en medlemsstat och valfri hamn eller offshore-anläggning i en annan EU-medlemsstat.
-